

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

28 februari 1985

Jaargang 5, nummer 13

Rector verdwijnt uit College van Bestuur

De rector magnificus heeft zijn langste tijd gehad in het universitaire topbestuur. Hij mag het College van Dekanen blijven voorzitten „om hem niet meteen van al zijn waardigheid te ontdoen”, zoals de socialist Wallage zich uitdrukte, maar een kamermeerderheid heeft geen behoefte meer aan de man die vier eeuwen lang het symbool was van de academische waardigheid en die door christendemokraat Lansink 'beurtelings 'loslopende vogel', 'merkwaardige flessehals tussen bestuur en wetenschap' en 'optisch effect' werd genoemd. De rector, is het argument van socialisten en liberalen, is het enige collegelid dat niet op grond van geschiktheid maar op voordracht van de dekanen in het universiteitsbestuur zit. Als hij zo geschikt is, kan hij ook volgens de normale procedures worden voorgedragen.

Afgelopen maandag begon in de Tweede Kamer de slotdiskussie over de WWO '84, het wetsontwerp dat de bestaande democratische bestuursstructuur op universiteiten en hogescholen moet vervangen door nieuwe, 'doelmatige' spelregels. Kleine raden en besturen en de macht aan de wetenschap en de pro-

fessionele bestuurders zijn enkele kernbegrippen. Tot een principiële keus tussen democratie en doelmatigheid is het maandag niet gekomen. Uit doelmatigheid is de principiële discussie verschoven tot na het zaken doen.

Lin Tabak/UP

Personeel verenigd

Tweehonderdvijftig van de elfhonderd personeelsleden hebben zich voor de oprichtingsvergadering aangemeld voor de nieuwe personeelsvereniging, die sinds dinsdag 26 februari officieel bestaat. Met enig feestvertoon werd de voorzitter van het College van Bestuur een waardebon voor de eerste lidmaatschapskaart aangeboden door de eerste voorzitter Jan Schrijen.

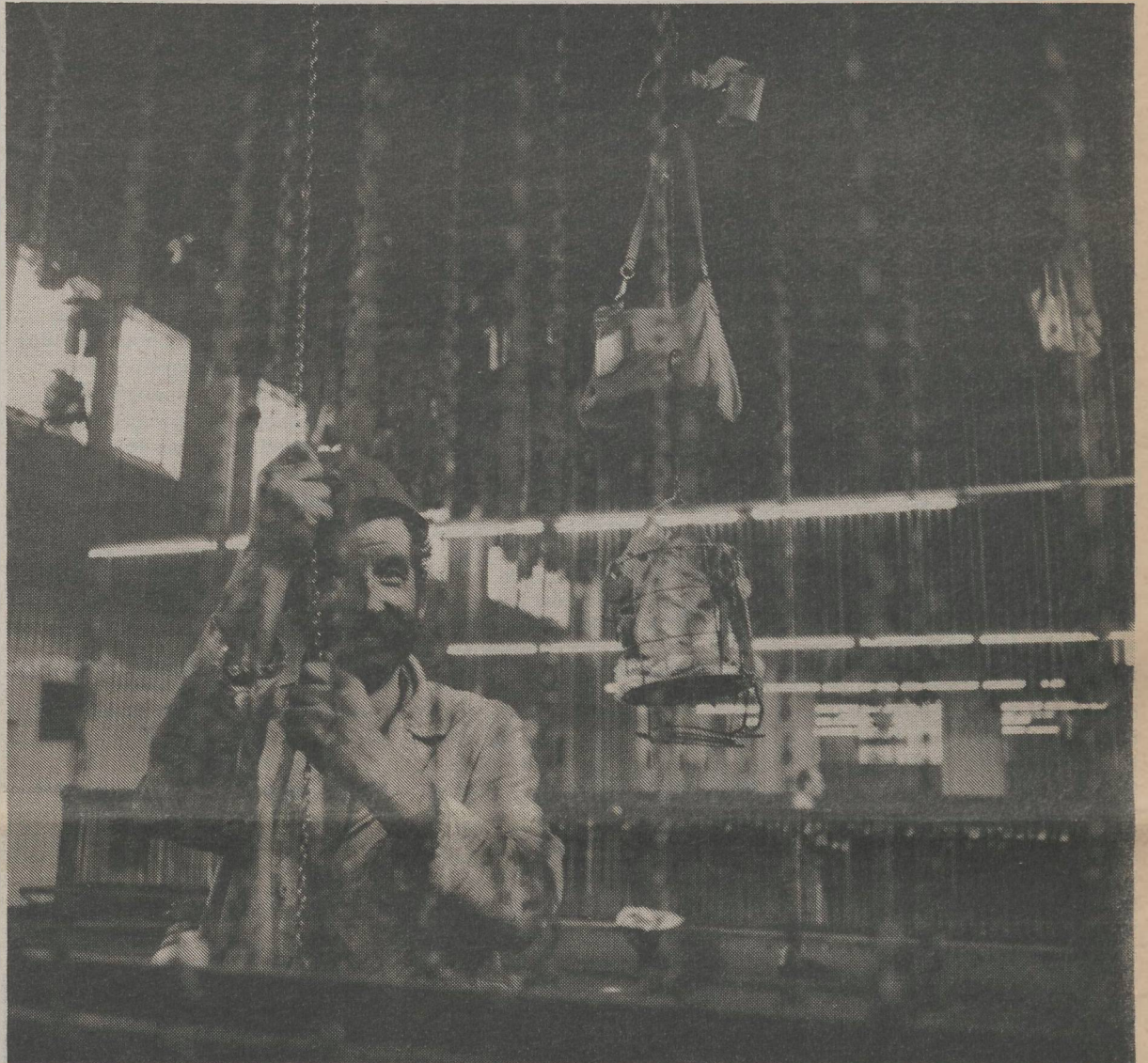
De personeelsvereniging is al jarenlang in oprichting, maar de grote man achter het initiatief, Theo Tijssens, was er tot nu toe niet in geslaagd voldoende personeelsleden te mobiliseren om de vereniging definitief van de grond te krijgen. Wel had Tijssens al enkele voorzieningen gerealiseerd die typisch passen bij een personeelsvereniging, zoals collectieve verzekeringen tegen

ziektekosten en autoschade. Hij hoopt nu dat de mensen die daarvan gebruik maken, twintig gulden over hebben voor het lidmaatschap van de personeelsvereniging. De vereniging stelt zich tot doel het onderling contact tussen de personeelsleden van de RL te bevorderen.

Daarvoor wordt gedacht aan activiteiten op het gebied van ontspanning, hobby, sport, festiviteiten, jubilea, excursies, culturele ontspanning en een personeelsblad. Om de band met oud-medewerkers te onderhouden wil de vereniging ontmoetingsdagen organiseren. Zoals vele personeelsverenigingen dat doen, wil de nieuwe club ook materiële voordelen aan haar leden bieden door middel van een reductiesysteem. Een bonnenboekje is in de maak.

Het eerste lid van de Personeelsvereniging, collegevoorzitter Van den Biggelaar (links), ontvangt uit handen van de eerste voorzitter Jan Schrijen een waardebon, goed voor een lidmaatschapskaart. In het midden Ed Sprokkel, die als voorzitter van de initiatiefgroep het pad naar de oprichting geëffend heeft.

De mijnsluitingen of: de neergang van een streek

Twintig jaar geleden kwam de minister van Economische Zaken, drs. J. den Uyl, naar Heerlen om de eerste zet te doen in het proces van de ontmanteling van de Limburgse mijnindustrie. Dat proces werd 'herstructurering' genoemd, want in de plaats van de mijnindustrie zou de streek nieuwe (en betere) werkgelegenheid terugkrijgen. Dat er weinig terechtgekomen is van de herstructurering, weten we inmiddels allemaal. Hoe het is misgegaan vertellen drie betrokkenen van toen en nu: den Uyl, Wöltgens en Friedrichs op pagina 6 en 7.

Studentensport roeit tegen de stroom in

Van de weinige studentenvoorzieningen die de universiteit heeft, dreigen er enkele in gevaar te komen, als minister Deetman zijn plannen doorzet om op die post te bezuinigen. De minister wil geen geld meer uittrekken voor sportvoorzieningen, culturele activiteiten en studenten gezondheidszorg.

De laatste voorziening heeft de RL niet in huis, in tegenstelling tot de andere universiteiten en hogescholen, die er een uitgebreide staf artsen en psychologen ten behoeve van studenten op na houden. Het is zo goed als zeker dat voor hen het einde van hun universitaire aanstelling nabij is. Volgens een nota die in concept binnen het ministerie circuleert, zijn die voorzieningen inge-

deeld in de categorie die de universiteiten onder geen beding meer mogen financieren. De minister wil nog maar één categorie studentenvoorzieningen rechtstreeks financieren: voorzieningen die bij het wegvallen de studie zouden belemmeren, zoals de studiefinanciering, de studievoorziening en het decanaat.

Tussen deze en de verboden categorieën zit nog een categorie voorzieningen die de minister wil 'gedogen', als de instellingen daarvoor zelf de middelen reserveren. Volgens René Verster, hoofd van het Bureau Lichamelijke Vorming en Sport, zijn echter niet alle sportvoorzieningen gedoemd te verdwijnen. „Met de sport in competitieverband, die door de universiteit

wordt gefinancierd, zal het wel afgelopen zijn. Maar daar hebben wij niet veel mee te maken. Ons programma is daar niet op afgestemd. Wij hebben altijd maar een beperkt basisprogramma gehad, waarin het werken aan de conditie centraal staat. Dat is niet te vergelijken met wedstrijdsport, die maar beperkt toegankelijk is en veel kost aan begeleiding en reizen”.

In tegenstelling tot alle andere universiteitssteden heeft Maastricht geen eigen sportaccommodatie, omdat in de geest van de basisfilosofie zoveel mogelijk gebruik gemaakt dient te worden van bestaande voorzieningen in de stad. Die mogelijkheden zijn volgens Verster echter beperkt en inmiddels ook uitgeput. Momenteel is overleg gaande tussen het gemeentebestuur en de universiteit over de bouw van een vijfde sporthal in Maastricht (Randwyck), voornamelijk bedoeld voor de studentensport.

J.H.

De grutters van de maatschappelijke relevantie

De argeloze wandelaar die zich vanaf de Markt naar het Emmaplein begeeft, behoeft slechts twee straten te doorkruisen om van de ene verwondering in de andere te geraken. Zonder zich veel inspanning te getroosten, wordt het hem al snel duidelijk waarin een provinciestadje toch heel groot kan zijn.

Het parkoers, dat men moet afleggen, bevindt zich in het centrum van de stad waar men doorgaans een keten van winkels, bazaars, boetieks, cash and carries, discounts, vers- en voordeelmarkten en af en toe een uitdragerij aantreft. De wandeling die ik u voorstel, is ook een aaneenschakeling van vitrines. In een aantal uitnodigende etalages prijken lukratieve aanbiedingen, het gros van de daar gevestigde winkeliers kent echter geen knal-, bodem- of minimumprijzen. Hier wordt niet gewogen en verpakt, geen uitverkoop, geen zegeltjes, geen toonbank met een digitale weegschaal, laat staan een kassa, het pronkstuk en toeverlaat van de economie.

Deze fraaie route, die eens linea recta naar Brussel liep, wijkt in tweeërlei opzicht af van het gangbare beeld: een groot aantal middenstanders heeft definitief de deur vergrendeld en tegelijkertijd heeft een ander soort detaillist zich meester gemaakt van de belendende percelen. Zij doen alsof ze verkopen; geen edele ambachtscunst, geen uitheemse drogerijen, geen chique of specialités.

De winkels die ik op het oog heb, zien er op een enkele uitzondering na allemaal besmuikt en naargeestig uit, een grauwsliuier op de voorruit en met een restant doede vliegen en beduimelde en vergeelde pamfletten in de uitstalkast. Het lijkt vergane glorie, maar de ideeën die achter glas schuilgaan, zijn van recente datum, stammend uit het brein van mensen, die aan de Parijse Revolte zijn ontsnapt. Ik doel op de handelaren in soft, in pure, ongezoete, onvervalste soft. De zachte berm is in dit stukje Maastricht samengeklonterd... Het behoeft echter geenszins verwondering te wekken dat mensen uit eenzelfde branche samendrommen. Het meest sprekende voorbeeld is wellicht de Bantammerbuurt in Amsterdam waar tweehonderd Chinezen op vijftig vierkante meter nering drijven. Dichter bij huis zien we dat horeca-lieden eenzelfde neiging vertonen in de Koestraat (vanaf het Onze Lieve Vrouweplein richting Zeezicht).

Dit verschijnsel is niet van deze tijd noch gebonden aan commercie. Hier ter stede, op nagenoeg twee vierkante kilometer treffen we een dertigtal kerken, basilieken, kloosters, bidhuizen, kapellen en andere godshuizen aan waar men de aflat kan verdienen, devotie kan verkrijgen en in een enkel geval de absolutie.

Allemaal van hetzelfde laken een pak; ze verstaan elkaars taal, net als de chauvinistische Limburger. Ofschoon een empirisch bewijs

ontbreekt, omt na verloop van tijd de klad in de handel. Teveel van het goede, een overaanbod, ontwricht het marktmechanisme. Het onvermijdelijke in deze is - volgens een Australische geleerde - dat men op deze manier zijn eigen graf delft. Branchevervaging door toedoen van het concurrentieprincipe bergt het gevaar in zich van leegstand en leegloop.

De een na de ander houdt het voor gezien en vertrekt, de straat klapt in elkaar, de ramen worden dichtgespijkerd, de deuren gaan op slot, ruiten worden aan diggelen gegooid en weldra wapperen de gordijnen in de frisse lucht. Ondertussen maken studenten, thuislozen en zij die zich ontfermen over het lot van de slecht behuise medemens zich op om zich te verschansen in de verlaten panden. Zodra de jongelui met beddenspiralen, koelkasten en huisraad beginnen te slepen, is dit voor de gemeentelijke autoriteiten het sein om tot ontmanteling over te gaan.

Vooraleerst wordt nog een straathoekwerker aangesteld om de gemoederen te bedaren en een niet-aanvalspect te sluiten, maar hij zal weldra ervaren dat z'n welgemeende hoop om dit karwei te klaren, vergaat als geraspte kaas in minestronesoep.

Inmiddels staan de projectontwikkelaars en de institutionele beleggers als steppewolven die bloed ruiken, klaar om in te grijpen. De sloophamer begint al te bulderen. Dit lot, zo vrees ik, is ook de Grote Gracht en de Brusselsestraat beschoren.

Wee het geraamte, dat daar de wetenschapswinkel wil vestigen.

Vic Damoiseaux

B. Rinkman slaat terug!

Ministers hebben het niet gemakkelijk. Wat ze ook doen, het is nooit goed. En als ze niets doen, bij voorbeeld eventjes aan het gedogen zijn, is het ook fout. In plaats van een boegbeeld aan het schip van staat, is een minister veeleer een juttetekop op de publieke schopstoel. Probeert hij, zeg, de werkgelegenheid in de scheepsbouw en aanverwanten op peil te houden, dan wordt hij uitgemaakt voor Ongedekte Blanco Gek, en probeert de minister de buikriemindustrie in de Derde Wereld te automatiseren dan zegt men dat ze te krenterig is. Om te voorkomen dat ministers te veel inzicht in de maatschappij krijgen, worden ze elke paar jaar vervangen. Alleen de h le domme mogen nog een paar jaar blijven. Ze worden dan wel omringd met een kordon ambtenaren, zogenaamd ter ondersteuning van hun moeilijke werk, maar in werkelijkheid om inzichtvorming te voorkomen.

Nu zijn er lieden onder het gemene volk die er een sport van maken deze machteloze stumpers, deze onwetende zielepoten, deze marionetten van het politieke circus, deze ministers, te bespotten

en openlijk belachelijk te maken. En alsof dat nog niet erg genoeg is organiseren ze met hun vriendjes wedstrijden: wie de minister het vaak en het treffendst kan raken, krijgt de Hoofdprijs. Per Ceremoniam uitgereikt door... die hulpeloze stakker van een minister. Laatst was er een minister - laten we hem, om geen namen te noemen, Bruno Rinkman noemen - die tegen beter weten in weigerde in zo'n wedstrijd te figureren. Bruno verzoon wat argumenten die hemzelf wel plausibel leken: hij vond het „geen kunst” zwakke en weerloze staatsdienaren de balken nog dieper in het oog te drijven. En hij reikte niet uit.

Hoe primitief ook, dit blijkt van beginnende gedachtenontwikkeling tekende B. Rinkmans politieke doodvonnis. Hij zal nog verder maatschappelijk geïsoleerd raken, geen enkel geluid uit de samenleving zal nog tot hem doordringen, en een tweede termijn kan hij wel vergeten. Een triest lot voor de man die er ooit voor uit durfde te komen dat hij alleen maar televisie kijkt voor de reclame. Maar mogen wij dit laten gebeuren? Kunnen wij dit toelaten, zonder slag of stoot? Nee, nee! zeg ik u. Nog één middel staat Bruno, de moedige martelaar van de media, open. Je vecht voor een rechtvaardige zaak, gaat door tot het onafwendbare einde, wat heb je te verliezen?

Bruno, schors dat tuig!

S. Korte
Maastricht

LESBISCHE CULTUREEL TIJDSCHRIFT

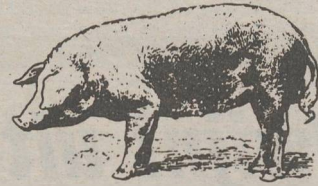
LUST & gratie

En na een koude winter
Lust en Gratie no.5. Prijs
12,50

Inhoud L & G 5:
Ren e Steenbergen: Een Kijkproces, over de
schilderijen van Romaine Brooks (essay) -
Meryl Aitman, de dichteres Hilda Doolittle
(essay) - Annelje Huizinga: Clearcut Shortcut
(gedicht) - Gertrude Stein: fragment uit Q.E.D.
inleiding Martha Vooren - Jules Deckwitz: De
ballade van een huwelijk - Carla Br nolt: Is A.
Meulenberg's roman Alba de schaamte voorbij?

Neem een abonnement Jaargang 1985 (nr. 5 t/m 8) kost 144,-
Stort het bedrag op postgiro 3786410 t.n.v. Lust
en Gratie, postbus 4098, 1009 AB Amsterdam,
tel. 020-925813

Paartjes

Grandioze tussendoortjes, ongelooflijk goedkoop: 10 dagen luxueus naar Spanje, all-in f 329,-; 8-daagse reis Budapest f 289,-. Ook deze zomer voordelig op reis. Vraag die folder! Bel de studentenreisclub 050-142386/133068.

Te koop: mooie jonge konijnen, f10,-. Tel: 616100 toestel 319

Te koop: klarinet; Buffet - Crampon - Paris, BC 20, als nieuw, vraagprijs f1700,-. Tel.: 51686 na 20.00 uur.

Gezellige Limburgse boerderij te huur voor groepen tot 50 personen. Ideaal voor werkweken, familiefeesten, studieweekends, re nien etc. Vlakbij de uitgestrekte Vijlenerbossen. Verhuur aan slechts  en groep; veel privacy, open haard, c.v., douches, sportveld. Geen campingcentrum.

M. Ronken, Elzeterweg 6, 6281 NN Mechelen, tel. 04455-1363.

Heerlijke hartigheden

- ★ Quiche Lorraine - Franse kaastaart
- ★ Tarte   L'aignon - Franse uientaart
- ★ Preitaart
- ★ Champignontaart
- ★ Courgette taart
- ★ Pizza
- ★ Torta Pasqualina - andijvie/spinazietartaart

Dagelijks zeker twee soorten voorradig.
Vrijdag en zaterdag het hele assortiment.
Op bestelling maken wij uw hartig gebak ook zonder vlees.

Open: zondag van 10.00-14.00 uur, maandag van 8.00-18.00 uur, dinsdags gesloten, overige werkdagen van 8.00-18.00 uur.

Te koop Maastricht (Campagne). Repres. luxe herenhuis (2 onder 1 kap) Ind.: hal, toilet, living, open keuken met eeth. en bar (alle comf.), studeer- of werkk. (bibl.), 3 slaapk., luxe badk. met toilet en bidet, afzond. douche, berg- en wijnkleder, vloeren voll. voorzien van roomkl. travertin. Dubb. garage, grote voor-, zij- en achtertuin, 3 terrassen op Z. Voll. geisoleerd; alle ruiten dubbelbegl.

Te koop halfvrijstaand woonhuis op Daalhof, Neptunushof 81, Maastricht, wegens verhuizing naar Brabant. Indeling: grote doorzonwoonkamer, keuken, hal en toilet; 1e verdieping: 3 slaapkamers, badkamer met vaste wastafel en ligbad, vaste trap naar zolder met vierde slaapkamer. Het gehele huis is voorzien van rolluiken en dubbele beglazing. Overname van parketvloeren mogelijk. Vraagprijs: f 135.000,- k.k. Inlichtingen: K. Arends, Neptunushof 81, Maastricht, tel. 470523.

Studente uit Wageningen zoekt kamer in Maastricht voor de periode 1 maart - 1 november. Hera, 08370-20682.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schr er (penningmeester),
Hans Lensing (secretaris),
Erik de Graaff
Evelyne de Lecuw
(redactieafgevaardigde)
G.J. Tangelder

Redactie

Ton Hamelers,
Jacques Herraets (eindredacteur),
Ad van Herson,
Evelyne de Lecuw,
Malva Driessen
Paul Gob e
Margriet van der Stok
Redactie-assistente:
Liesbeth van Hoef
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy, Annemiek Kusters
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: John Prop, Raph de Haas
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paartjes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THT-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker, Lin Tabak.

Nieuwe Wet op WO is slechts een tussenstation

Jacques Wallage

...en langzaam worden de contouren van de WWO '85 zichtbaar", zei maandag de socialist Wallage. Hoewel zijn pogingen alvast iets van de aangekondigde nieuwe vrijheden voor het hoger onderwijs in de wet te krijgen waren stukgelopen, had hij de minister weten te verleiden tot uitspraken. Daarbij werden twee dingen duidelijk. De WWO '84 is slechts een tussenstation, en over academische vrijheid en 'besturen-op-afstand' wordt in Haagse kringen heel verschillend gedacht.

Volgens de ministeriële plannen, die overigens pas 25 maart officieel naar buiten gebracht worden, mogen de instellingen binnen een vastgesteld aantal sectoren hun eigen studiepakketten aanbieden.

Wallage wil ook de indeling in faculteiten vrijgeven, een idee waaraan CDA en VVD nog moeten wennen. Hoeveel krijg je er dan, waar komen die en hoe moeten zij hun programma's afstemmen; hoe kun je de kwaliteit en de taakverdeling in de hand houden?

Maar Wallage betoogde dat het louter een 'ordeningskwestie' is, die losstaat van bijvoorbeeld het aantal opleidingsplaatsen voor een bepaald vak. En vond Deetman aan zijn zijde.

Maar de VVD zou die het liefst laten uitvoeren door commissies van buitenlandse deskundigen, in te stellen door de Colleges van Bestuur. Deetman echter wees deze vorm van 'zelfevaluatie' scherp van de hand. De PvdA gaf er de voorkeur aan, de inspectie helemaal uit de wet te laten tot de minister zijn plannen meer vorm heeft gegeven. Waarop deze de kamer poogde gerust te stellen. Ik denk niet, zei hij, aan een vriendelijk pratende meneer die overal op bezoek komt. Wel aan visitatiecommissies. Niet één of twee. Afhangelijk van de ak-

tiviteiten zullen steeds andere deskundigen benaderd worden. Deskundigen die geen banden hebben met de instellingen, en evenmin met het ministeriële ambtenarenapparaat. „Wanneer wij komen tot besturen op afstand is de systematiek van de kwaliteitsbewaking essentieel... Je moet met de instellingen in discussie kunnen gaan, zonder overigens direct maatregelen te hoeven treffen.”

Er zijn overigens grenzen aan de nieuwe vrijheid. Die betreffen niet alleen de bestuursstructuur, die nu tot op de zetel nauwkeurig in de wet wordt vastgelegd. De suggestie van Wallage, om het wetenschappelijk onderwijs net als de open universiteit het doktoraalprogramma in kortere, ook afzonderlijk te volgen onderdelen te laten aanbieden moest de minister duidelijk wennen. Hoe moet het dan, vroeg hij zich af, met de administratie, de studietoelagen, de financiering en het kollegegeld? „Ik zou deze gedachten niet meteen tot wet verheffen.” Waarop Wallage reageerde: „Ik wil niet weer vier jaar wachten”. Wat hem betreft kunnen de instellingen met een aanpassing van de bestaande regeling nu al gedifferentieerd reageren op de vraag uit de samenleving, zodat niet iedereen zich op de Open Universiteit hoeft te storten”. Als de universiteit een „te sterk supermarktkarakter krijgt”, kan het College van Bestuur ingrijpen.

Lin Tabak/UP

Inspectie

De minister zoekt die vastigheid meer in een controle achteraf. Hij wil daartoe de mogelijkheid van een inspectie voor het hoger onderwijs in de WWO openhouden, een idee waar een kamermeerderheid van liberalen en socialisten voorlopig tegen is. Ze willen el een kwaliteits-

Some like it hot

Culinair Maastricht is sinds maandag een gelegenheid rijker geworden. Wie uitgekeken is op Château Neercanne of Au Coin des Bons Enfants kan voortaan iedere avond terecht in het restaurant van het Hoofdgebouw voor een echte warme maaltijd. Voor een dampend bord gevuld met de nationale drieëenheid aardappelen - groente - vlees betaalt de gast slechts vijf en een halve gulden. (Soep en toetje na tegen meerprijs verkrijgbaar). Tijdens het eten wordt men niet lastig gevallen door heren in 't zwart.

Een klein ongemak is dat de maaltijd vóór 1 uur 's middags gereserveerd moet worden middels de aanschaf van een bon bij de recepties van het Hoofdgebouw, het BMC of Randwyck. Dat komt, legt het hoofd van Civiele Zaken Lambriex uit, omdat de schotels in de loop van de middag door een restaurant (Stap-In) bereid worden. Omdat de hoeveelheden precies afgestemd kunnen worden, kan de prijs laag blijven. Dat het eten om drie uur bereid wordt en pas na half zes wordt opgediend, doet aan de kwaliteit geen afbreuk, verzekert Lambriex; dankzij moderne technieken verpiert het niet. De eerste avonden heeft het nog niet storm gelopen in het restaurant. Dat komt volgens Lambriex door de onbekendheid van het nieuwe produkt. De 25 eters die zich de eerste twee avonden meldden, zijn niet genoeg om de lage prijs te handhaven. Bij de berekening is ervan uitgegaan dat er minstens 50 magen per avond ge-

CZ-hoofd Lambriex demonstreert de verstrekking van een warme maaltijd. Op het bord: 1 slavink met bruine jus, spinazie en gebakken aardappeltjes.

vuld moeten worden. Als dat gemiddelde voor het eind van het studiejaar niet wordt gehaald, is het afgelopen met het mensa-experiment. Om de concurrentiepositie tegenover de thuiszoekers te verbeteren is vanaf vijf uur de bar van het trefcentrum geopend. Om zeven uur gaan bar en restaurant dicht. Wie wil weten wat de pot schaft, raadplege voortaan de mededelingenpagina van dit blad.

(J.H.)

Kletskwetszwets

een geentacter voor zeven heren en een ijsvlakte (subsidie door MP gevoteerd)

Locatie: hêt Pikmeer

Gebeurtenis: weigering van de Reinier Paping-prijs

IJsdikte: 300 gram rancune per strekkende beleidsmillimeter

Dramatis Personae (in volgorde van afgang):

- Jonker Fris: MP Binkman
- Sneeuwpop: O Ruding!
- Buutreedner: H. Cotsus Battius
- Belg: M. Galle
- Sipma: Fries
- Subsidie-aanvrager: M. schipnaker
- P.C. Hooft: Busken Huet

Sneeuwpop (luid): ik ben gekwetst!

IJs: krui, krui.

Jonker Fris: als de buutreedner zich goeddeels laat leiden door het verlangen scheve schaatsen te botten, dan zal hij als eerste willen waarden dat wij geen scheve schaats willen wetten door te doen alsof aan het bewust rechtdoor slijpen geen betekenis zou toekomen.

Buutreedner: Eufeminister! Operetterepertoirerepetitor! Snuiterst! Pikmeerofminder bovenmeester! Buikspreekabus!

IJs: krakkrak.

sneeuwpop: ik klets gekwetst!

Buutreedner: Sneeuwpop neigman. Pak aan, Yeti van deze tijd!

Sneeuwpop: (zoekend naar zijn omineuswortel): ik zwets gekwetst klets!

Sipma: zwak wak; ik ken mijn vak: krakkrakkrak. Laten we uitstellen.

Belg: Eén gave appel in de mande maakt al het rotte fruit te schande. Het belangt het hele grensoverschrijdende ijsgebied aan dat wij ons niet op het hellend ijs wagen teneinde een stok op laag water te zoeken. Na kleinstondig en terdegelijk prakki-denken heb ik besloten dat ik, zij het neertroostig en kwadertieren, afglijd. Kortzielige krampkreuners in keutelkabinet kunnen kriebel krijgen.

Sipma: Us ies klinkt héél oars!

IJs: inderdaad: krakkrakkrak.

Subsidie-aanvrager: Jonker Fris! wij wilden bij wijze van troostpleister roet in Uw wiel gooien door de buutreedner de Hans van Helden-prijs uit te reiken. Als beroepshoeksteen hebt U toch geen last van roet in Uw wiel, zodat U vast wel een duit in de pap zult willen brokkelen.

Jonker Fris: voorzitter Sipma! In mijn beleid als beroepshoeksteen is duidelijk waarneembaar dat pap, ook als het om individuele brokkeling daarvan gaat, onderdeel van en inhoudgeving aan, althans voorwaardenschepping tot, waarmee ik niet gezegd heb dat pap in onze samenleving de enige voorwaarde voor een bloeiend cultureel leven zou moeten of kunnen zijn, cultuurbeleid in de ruimste zin van mijn uitgangspunten uitmaakt en daartoe dan ook dienstbaar gemaakt moet kunnen worden, waar het me om gaat....

IJs: kràààààààààà!

P.C. Hooft: zeg, niet om't een of ander, hoor, maar kan iemand mij even uitleggen in wiens graf ik nu geacht word mijzelf om te draaien?

Buutreedner: mijn tandarts heeft zijn instrument tot kwetsen gemaakt. Op advies van drs. G. van Buren heb ik echter afgezien van gerechtelijke stappen.

Belg: die ijsunie leek mij toch al niks...

IJs: mij ook niet. Ik zal er onmiddellijk wat aan doen: kràààààààà!

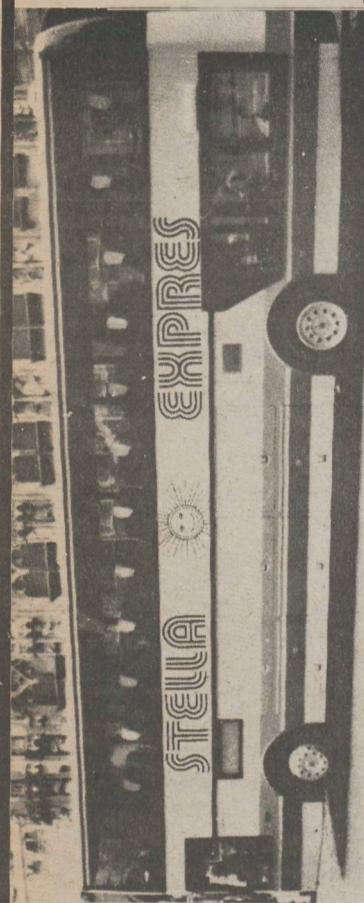
Allen: plons! (Buutreedner blijft door zijn buut als enige drijven en kan, terwijl hij tegen de stroom in de Wijde Ee uittrekt, nog gehoord worden te zeggen: „O plas, o plas, klots voort in golfslag van altijd!”)

Playwright: Peter J. What Else

STELLA EXPRES

VERTREK: 5-12-19-26 APRIL

10 dagen VOLPENSION
SPANJE (Costa-Brava)
Lloret - Malgrat - Calella

voor slechts

f 299,-

WAT KRIJG IK
VOOR MIJN GELD?

U vertrekt bij u uit de regio
per Luxe 5 sterren bus met 2
chauffeurs en stewardestes
voor de keuken en de bar.

GRATIS

is de catering maaltijd in de
bus die u 's avonds geniet.

GRATIS

is ook de lektuur in de bus.

U geniet in uw hotel
volpension en uw kamer
heeft een badkamer met
toilet.

GRATIS

brengt u een bezoek aan de
Botanische Tuin.

GRATIS

is ook de Modeshow met
koffie en cognac.

STELLA EXPRES

reizen vindt u bij de meeste
A.N.V.R.-kantoren

INL. 040-452115

Kruisstraat 65a, 5612 CD Eindhoven

voor bemiddeling en
serviceverlening bij huur en
verhuur van

woonruimte
IN DE VRIJE SECTOR

gemeubileerd en ongemeubileerd
permanent of tijdelijk

rent service og

rechtstraat 93
6221 eh maastricht
telefoon 043-54771

Ziektekosten- verzekering voor maar f34,50 per maand.

Speciaal voor studenten
heeft de ABN een aan-
trekkelijke ziektekosten-
verzekering voor maar
f 34,50 per maand,
eventueel aan te vullen met
een ruime dekking voor
tandartskosten; premie per
maand f 13,50.

Bovendien heeft u
voor f 6,- per maand (f 7,50
voor gehuwden of samen-
wonenden) een verzekering
voor: aansprakelijkheid als particulier, ongevallen, inboedel
en reizen.

De premie betaalt u in één overzichtelijk bedrag per
maand via uw ABN Studentenrekening. En die rekening is weer
handig om er uw inkomsten (beurs, studietoelage) op te
laten storten.

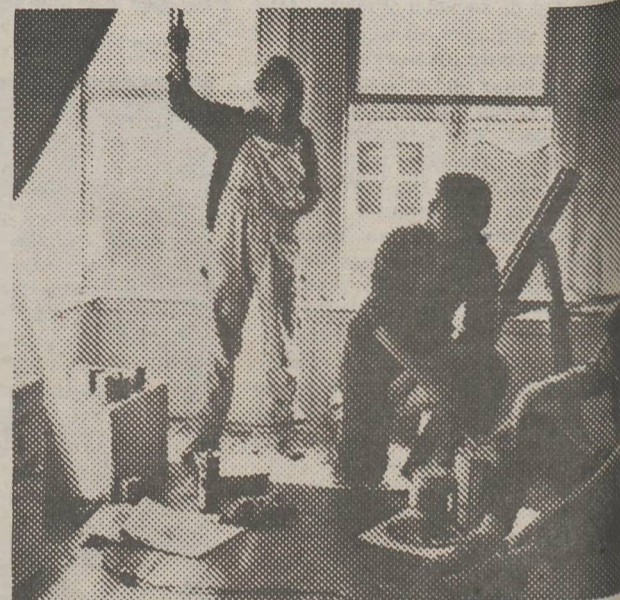
Betalingen kunt u regelen via betalingsopdrachten. Dat kan
ook automatisch (kamerhuur, abonnementen etc.).

Ook kunt u cheques aanvragen waarmee u kunt beschikken
over het geld op uw rekening.

Voor meer inlichtingen over verzekeringen en de ABN
Studentenrekening kunt u terecht op elk ABN-kantoor.

(Wijzigingen voorbehouden.)

ABN Bank

SER

VAAAS

BOEKHANDEL

VRIJTHOF 29
6211 LE MAASTRICHT

TEL. 043-50054/18704

DE 4-FACULTEITEN-BOEKHANDEL VAN
LIMBURG, VOOR RIJP EN GROEN IN
DE WETENSCHAPPEN.
EEN BOEIENDE BOEKHANDEL IN EEN
GROEIENDE UNIVERSITEITSSTAD:
WIJ „BLOKKEN” MET ELK BLOK MEE.

De Spekpater op zoek naar reine jongenszielen

De grootste wereldoorlog aller tijden

„En dan die gruwelijke moordpartij... Het jaar van het kind is het jaar van de kindermoord geworden! De vredesbeweging, die compleet onder de invloed staat van de vijfde colonne van het communisme, heeft het maar steeds over de dreigende wereldoorlog, maar over abortus hoor je ze niet! En dat is de grootste wereldoorlog aller tijden!”

Er was geen stoel meer vrij in parochiehuys „Sint-Matthijs”; enkele laatkomers waren zelfs gedwongen de conferentie van pater Werenfried van Straten vanaf de barkruk te volgen. Toch was de Spekpater, zoals iedereen hem kent, een klein beetje teleurgesteld: de avond was georganiseerd door het R.K. Studentenpastoraat Maastricht, maar veel jonge mensen kon hij zijn toehoorders niet ontwaren. In de Derde Wereld en achter het IJzeren Gordijn, zei hij, zie je een heel andere situatie: een explosie van priesterroepingen. „Ik heb de paus gezegd dat hij in Polen een missiecongregatie moet oprichten voor uitzending naar het Westen,” voegde hij er aan toe, terwijl hij even naar het schilderij rechts van hem wees.

Dat schilderij, een in pasteltinten uitgevoerd portret van Johannes Paulus II, was aan het begin van de avond onthuld door oud-wethouder van onderwijs en cultuur Debats. Het komt te hangen in de nieuwe behuizing van het Studentenpastoraat aan de Boschstraat 97. Na de maker van het schilderij, de Maastrichtenaar Jan van Genk, te hebben gehuldigd, gaf Debats het woord aan pater van Straten om, zoals hij het zei, „te vertellen wat we eigenlijk al weten, maar nog eens onderstrept willen zien.”

„Ik ben priester, dat ziet u; ik ben 72, dat ziet u niet,” begon de Spekpater. Geboren in de buurt van Amsterdam, groeide hij op met twee broers die al op zeer jonge leeftijd zich geroepen wisten. Ze kenden geen ander spel dan misjeopvoeren; Werenfried, die altijd moest meehelpten, kreeg er „een anti-religieuze complex” van. In de jaren dertig kreeg God hem toch nog te pakken. „Eerst was ik links,” zei hij, sprekend over deze tijd, „toen rechts – een beetje te rechts; dus het is maar goed dat ik ben ingetreden, anders was het mis met me gegaan.” Hij ging naar de abdij van Tongerlo, in Vlaanderen, waar hij zich met groot fanatisme wijdde aan het versterken. Zijn gezondheid verwoest, TBC gekregen, en toen kwam ook nog de oorlog. Het deed hem groot

verdriet om die verdeeldheid tussen de Vlaamse jongeren te zien. Hij kende jongens die tegen de Duitsers waren, maar ook jongens die naar het Oostfront gingen. Er was een kloof tussen links en rechts. „Ik ben eigenlijk ertussenin gebleven,” zei pater van Straten.

En na de oorlog had je daar een lijk in ontbinding: Duitsland. En een lijk in ontbinding steekt aan. Daarom moest de liefde met de vijand worden hersteld, hoe moeilijk dat ook was. Pater van Straten had medelijden met het verslagen Duitse volk gekregen. Hij ging erheen en zag daar in vluchtelingenkampen zes miljoen verjaagde katholieken uit het oosten van het land, waaronder veel priesters. Hij besloot iets voor deze mensen te gaan doen: hij ging spek verzamelen bij Vlaamse boerinnen. Dat spek stuurde hij in pakjes van twee kilo naar die vluchtelingenkampen. Zo verwierf hij de naam van de Spekpater.

„Christus heeft de goedheid eerst tastbaar gemaakt,” zei pater van Straten. Eerst liet hij zien wat goedheid was – veranderde water in wijn, vermenigvuldigde broden en vissen – daarna pas kwamen de woorden. Dat had pater van Straten altijd erg aangesproken: het met daden betonen van naastenliefde.

Na de hulp aan de vluchtelingen kwam de hulp aan de vervolgte kerk achter het IJzeren Gordijn en in andere marxistische staten: Viëtnam, Angola, Mozambique. „Elke week rijdt er een taxichauffeur van ons naar achter het IJzeren Gordijn, om in het Russisch gedrukte bijbels onder de militairen te verspreiden,” vertelde pater van Straten. Zo zijn er al 50.000 bijbels in het Oosten terechtgekomen. De militairen lezen ze zelf of verspreiden ze verder via de zwarte markt. Ook restaureert pater van Straten en de zijnen kerken in het Oosten en verzorgt priesteropleidingen. Alle middelen voor deze acties komen overigens uit Duitsland: „ze voelen dat ze iets terug moeten doen.”

Niet alleen de vervolgte kerk, maar ook de bedreigde kerk kan op pater van Straten hulp rekenen. In La-

tijns-Amerika bijvoorbeeld is er de „on-christelijke theorie van de bevrijding” die de kerk bedreigt. Zo had de bisschop van Rio de Janeiro tegen hem gezegd: we zijn nu nog vrij, er is nu nog geen communisme, geen vervolging van de kerk, maar dat wil niet zeggen dat we uw hulp nu niet nodig hebben, integendeel, juist nu hebben we die hulp nodig: om sterk te staan. In Zuid-Amerika moet pater van Straten op twee fronten strijden: tegen het communisme dus, maar ook, dat moest hij erbij zeggen, tegen een negentiende-eeuwse kapitalisme in sommige landen.

In zijn werk, vertelde pater van Straten, heeft hij zich altijd laten leiden door twee principes: „Een: de mens is veel beter dan we denken en twee: God is veel beter dan we denken.” Wat de mensen betreft: we moeten iets groots van ze vragen, dan zullen ze ook iets groots doen. Anders – en dat zie je nu, hier in het Westen – anders „lopen de hevigste naturen weg voor andere idealen, valse idealen.” Wat God betreft: alles is wáár wat in de bijbel staat, dus we moeten meer vertrouwen in God hebben. „Hij is toch zelf aan de wereld begonnen?” zei de pater.

„Het zijn meestal oudere, conservatieve mensen die eenzaam zijn en een gekke pater als ik nodig hebben,” besloot pater van Straten zijn causerie. Maar wat de kerk nodig heeft, is verjonging. De wereld is in „een verschrikkelijke zondvloedsituatie” komen te verkeren. Daarom moet er een einde worden gemaakt aan het bloedverlies van de kerk. „Probeer een goeie jongen te zijn of een goed meisje,” zei pater van Straten tegen de jongeren onder het gehoor, „probeer tot die weinige goeien te horen.” En de eersten vroeg hij eens na te denken over dat tekort aan priesterwijdingen. Maar, waarschuwde pater van Straten meteen, het is niet gemakkelijk om priester te worden: „als je niet geroepen bent, moet je het niet doen.” Hij ried hen aan om veel te bidden. Dat moest trouwens iedereen doen, immers: „er moet enorm veel gebeden worden, wil ik het Koninkrijk Gods op aarde weer een beetje in het lood komen.”

Ad van Iterson

De spekpater en Humo

We horen niet veel van het R.K. Studentenpastoraat, maar als we er iets van horen, moeten we onze oren spitsen. Toen bisschop Gijsen twee jaar geleden het pastoraat oprichtte als tegenhanger van de Studentenecclesia, deed hij een beroep op de Opus Dei-priester dr. Fernando Pero Silva, die het Opus Dei-werk combineert met zijn pastorale werk ten behoeve van de studenten. Noch de deur van parochiehuys 'Sint Matthijs' aan de Boschstraat schijnt te worden platgelopen door zoekende jongelui met de ziel onder de arm. Als attractie werd daarom een gevierd spreker naar Maastricht gehaald, de welbekende 'spekpater' Werenfried van Straten, geen eerwaarde heer van onbesproken levenswandel. Het Belgische weekblad Humo haalde enkele jaren geleden de mythe van de spekpater grondig naar beneden. De kapitalen die de pater zo kundig bijeen bedelt, worden zo besteed, dat hij sterk de schijn op zich laadt dat het hem vooral begonnen is om het communisme te bestrijden en ultra-conservatieve machten te steunen. Daarbij werden banden aangetoond met de CIA, vooral via de jezuïet Roger Vekemans. Van Straten heeft in conservatieve kringen in Rome een grote invloed, niet in de laatste plaats door de geweldige opbrengsten van zijn bedelacties. In 1980 verzamelde hij liefst 54,5 miljoen dollar. De grootste uitkeringen gaan naar Polen, Brazilië en Zaire. Verder maakte Humo uitvoerig gewag van de 'epicuristische' levensstijl van de pater, waarin zijn secretaresse en culinaire genoegens een belangrijke rol speelden. hoe sterk de mythe van de spekpater in België is, ondervond de redactie van Humo aan den lijve. Het regende scheldbrieven en de rechter kwam er aan te pas om Humo te verplichten een uitvoerig weerwoord van de pater op te nemen. Hij slaagde er echter niet in de kern van de beschuldigingen te weerleggen. (J.H.)

Alle studenten één

De studentenbewegingen, -frakties, -verenigingen en -organisaties hebben elkaar gevonden. Ze zullen op 12 maart een landelijk platform oprichten, dat net als de werknemersorganisaties een serieuze gesprekspartner moet worden voor het ministerie. Het platform wordt „slechts een kanaal”, iedere organisatie (ISVB, ISO, LOF, LKVV en NSSS) behoudt haar eigen identiteit. De studenten hopen op deze manier sterker te staan tegenover de minister.

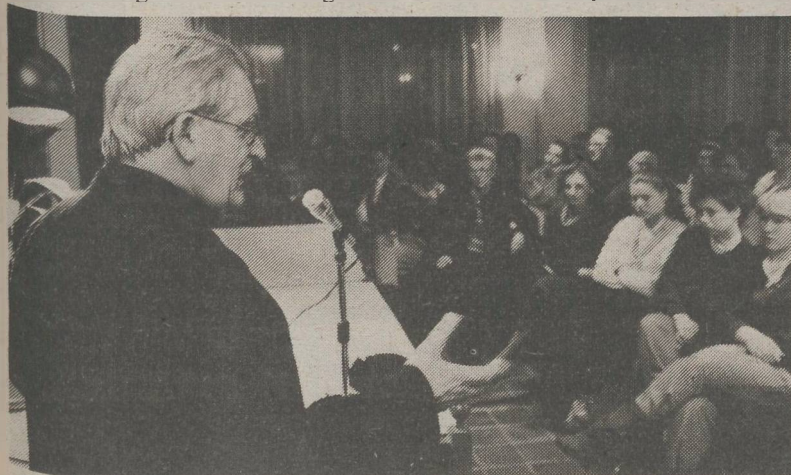
Deze heeft overigens zelf aangedrongen op een dergelijke constructie om niet met allerlei splintergroepen om de tafel te hoeven. Met dit verschil: de minister wil alleen informatie, vrijblijvend en incidenteel praten. De studenten kiezen „georganiseerd en regelmatig” overleg.

Ook de collegevoorzitters hadden op een platform aangedrongen. Zij laten zich in de nieuwe Vereniging van Samenwerkende Nederlandse

Universiteiten adviseren door studenten, maar voor studenten-belangenbehartiging is daar geen plaats.

Dat was anders in de Akademische Raad, die binnenkort als gesprekspartner van Den Haag zijn kongé krijgt. In de Akademische Raad waren de universiteits- en hogeschoolraden vertegenwoordigd, niet enkel colleges.

Lin Tabak/UP

„Probeer een goeie jongen te zijn of een goed meisje”.

De mijnen zijn al tien jaar dicht, maar Limburg zit nog steeds in put

Mijnnota

Nadat de Limburgse steenkool jarenlang als onmisbaar voor de Nederlandse economie had gegolden, werd hij sinds het eind van de jaren vijftig in toenemende mate in zijn positie bedreigd. Maar er zouden nog enkele jaren voorbijgaan, voor de regering zich van de ernst van de situatie bewust werd en tot ver gaande maatregelen overging. Den Uyl: „Kort voordat ik begin 1965 minister van economische zaken werd, had mijn voorganger Andriessen nog in de Tweede Kamer gezegd, dat over sluiting van de mijnen niet werd gedacht. Toen ik echter in de maanden mei, juni, juli kennis nam van de marktsituatie, heeft zich bij mij de opvatting vastgezet dat sluiting het meest verstandig was. Er bestond namelijk geen vooruitzicht op een rendabele kolenwinning: terwijl kolen in landen als Polen goedkoper gewonnen konden worden, was in ons eigen land een grote voorraad aardgas aangetoond en hadden we te rekenen met een lage aardgasprijs. – Naar ik mij herinner, is er geen bewuste druk van de kant van de oliemaatschappijen geweest om tot dat besluit te komen. – Wel speelde mee, dat we te maken hadden met een krappe arbeidsmarkt: er waren toen al vrij veel buitenlandse werknemers in de mijnen. Bovendien was ik van mening, dat ondergrondse mijnarbeid toch eigenlijk een niet erg menswaardige bezigheid is en dat we, als we zonder kolenwinning een toekomst voor Limburg zagen, tot sluiting moesten overgaan.”

Gezien het feit, dat een kwart van de werkende mannen in Zuid-Limburg in de mijnen en hun nevenbedrijven werkzaam was, moest beperking van de kolenproductie of sluiting van mijnen er grote gevolgen hebben. Den Uyl: „Ik was ervan overtuigd, dat zo'n ingrijpend besluit alleen te verdedigen was als de argumentatie ervan dwingend was. Ook moest er veel overleg over gevoerd worden en er is toen zeer intensief overlegd met vakbondsleiders, mijndirecties, het provinciebestuur en de besturen van sommige gemeenten. Ik heb burgemeesters bij mij thuis op bezoek gehad omdat particuliere mineigenaren met hun kapitaal dreigden weg te lopen. De hele tijd door was ik me er ook van bewust, dat het onverantwoord zou zijn om tot een besluit tot afbouw van de mijnindustrie te komen, als dat niet gefaseerd en planmatig zou gebeuren. Er moest dus een steunen productieverminderingprogramma voor de tussenliggende periode worden ontwikkeld. En, het meest belangrijke: er moest perspectief zijn voor nieuwe werkgelegenheid: herstructurering vormde een essentieel onderdeel van de nota. Daar heb ik ook in de maanden augustus, september, oktober ontzettend veel tijd en energie aan gepend. Ik had het idee van een grote middenklasse-autofabriek en heb daar met de beide broers Van Doorne over overlegd. Behalve de vestiging van nieuwe grote 'trekkers', behelsde het programma onder andere: extra geld voor ver-

Toen minister van Economische Zaken Den Uyl in december 1965 vermindering van de steenkoolproductie in Limburg voorstelde, bevroedde hij niet dat hij daarmee de neergang van een streek inluidde. Lag het immers niet in de bedoeling om het gebied van een nieuwe, veelzijdigere economische basis te voorzien en werden daarvoor geen kostbare maatregelen getroffen? Zó'n vaart zou het met de ontmanteling van de mijnindustrie nu ook weer niet lopen en de economische vooruitzichten leken gunstig. In februari 1985 weten we dat het anders gegaan is dan men algemeen verwacht had: de mijnen zijn razendsnel gesloten en de herstructurering is een mislukking geworden, die de helft van de mijnwerkers voor goed hun arbeidsplaats gekost heeft.

Op zeven maart wordt in de Maastrichtse stadsbibliotheek door Den Uyl een fototentoonstelling van het Studium Generale over een dertigtal oud-mijnwerkers geopend. In diezelfde tijd en in de weken die volgen zullen ook een filmcyclus en een tweetal forums opnieuw aandacht voor het mijnsluitings- en herstructureringsgebeuren vragen. In een tentoonstellingscatalogus worden de feiten nog eens allemaal op een rijtje gezet. Om u alvast een voorproefje van dit alles te geven, spraken wij met de PvdA-Tweede Kamerleden Joop den Uyl en Thijs Wöltgens en hun partijgenoot en voorzitter van de FNV-Limburg Wiel Friedrichs.

sterking van de infrastructuur, uitbreiding van investeringspremies voor nieuw te vestigen bedrijven, bestuurlijke begeleiding en herscholing. Het betekende ook, dat Staatsmijnen zijn chemisch bedrijf zou gaan vergroten.”

Toch was Den Uyl niet helemaal zeker van zijn zaak. Gezaghebbende vakbondsleiders en zij, die het in het bedrijfsleven en in de politiek voor het zeggen hadden, mochten dan wel met zijn plannen instemmen en hun schapjes heel aardig onder controle hebben, maar je kon

maar nooit weten. In ieder geval stapte hij die bewuste dag in december met enige schrik en beven in het vliegtuig dat hem naar het zuiden bracht en had hij tevoren niet met zijn voornemens te koop gelopen. De publieke opinie was dan ook tamelijk onvoorbereid op wat er gebeuren ging. Den Uyl: „Daar heb ik bewust voor gekozen omdat ik ervan overtuigd was, dat de sluiting alleen gemotiveerd was in het geheel van een economische strategie, waarin de herstructurering en het aantrekken van nieuwe bedrijven een essentieel onderdeel vormden. Als alleen het

verhaal van de sluiting en niet dat andere was gaan lopen, waren er ongelukken gebeurd; dan waren het verzet en het ongeloof ook gemobiliseerd.”

Allerminst waterdicht

Met dat verzet bleek het wel mee te vallen, zodat men ongehinderd aan de uitvoering van zijn beleid kon beginnen. Weldra raakte het productieverminderingproces echter in een stroomversnelling en in 1974 viel het doek voor de Nederlandse steenkoolwinning. Het aantal nieu-

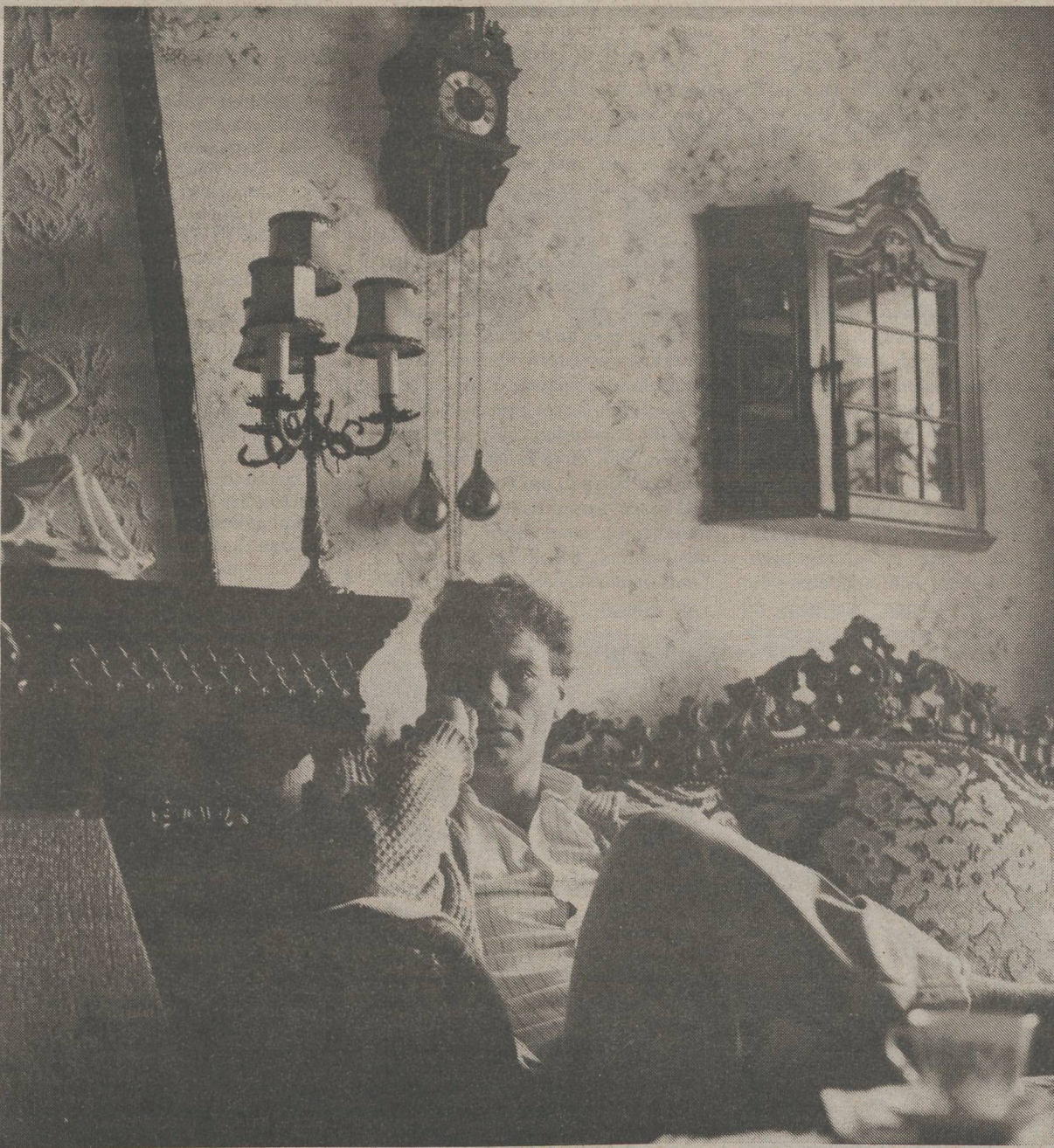
we arbeidsplaatsen is dan al een jaar of vijf bitter tegengevallen. Wöltgens: „Ik denk dat alle mijnondernemingen na 1965 zo snel mogelijk van hun steenkoolwinning af wilden. Staatsmijnen oriënteerden zich op zijn chemisch bedrijf, de particuliere mijnen waren in handen van buitenlandse kapitaalverschaffers die geld wilden zien en die het niet om de werkgelegenheid ging. De Oranje Nassau-mijnen zijn daar hét voorbeeld van. Zij hebben een heleboel geld gekregen, maar hebben dat kennelijk nooit als verplichting opgevat om veel vervallende arbeidsplaatsen in stand te houden.”

Dat particuliere bedrijven daartoe in staat waren, kwam met name door de ruimte die de Nederlandse overheid hen gunde. Den Uyl: „Toen het kabinet Cals in oktober 1966 viel, waren er nog in onderhandeling met de particuliere mijnen over de voorwaarden voor steunverlening en de verplichtingen daar tegenover. Het interim-kabinet Zijlstra heeft toen, naar mijn smaak overhaast, een accoord gesloten dat allerminst waterdicht was, zodat particulier mijnkapitaal naar allerlei oorden kon verdwijnen in plaats van opnieuw in Zuid-Limburg geïnvesteerd te worden. Ernstige twijfel heb ik ook met betrekking tot Staatsmijnen: of het in het begin van de jaren zeventig juist was om de mijnsluiting in het voorziene tempo voort te zetten en of men er tegenwoordig voldoende besef heeft van zijn verplichting jegens het gebied als geheel.”

Verbazingwekkend is het gemak waarmee bedrijven die dicht wilden met grootse plannen konden komen die ze niet uitvoerden. Naast onwil kan echter ook onkunde hierbij een rol gespeeld hebben. Wöltgens: „De gang van zaken rond de Willem-Sophia heb ik toevallig van tamelijk nabij meegemaakt en ik ben ervan overtuigd, dat de directie van deze mijn in het begin serieus geprobeerd heeft om nieuwe bedrijven op poten te zetten. Ik geloof ook dat zij die daaraan meegewerkt hebben en die het personeelsbeleid bepaald hebben ervan overtuigd waren dat dat op die manier moest gebeuren om nieuwe bedrijven zo snel mogelijk met geschoolde mensen en zo te vullen. Je kunt je alleen afvragen of ze het wel goed aangepakt hebben. Daarbij moet je bedenken dat het om mensen van de mijn ging. Zij waren niet zo goed met het bedrijfsleven er buiten bekend en hadden nooit naar afnemers voor hun product hoeven te zoeken. Van het veroveren van markten en het overnemen van bedrijven hadden zij geen kaas gegeten, maar ze hebben wel hun best gedaan.”

Herstructurering mislukt

Nu had men bij het van start gaan van het mijnsluitings- en herstructureringsgebeuren vooral vrij grote industriële bedrijven voor ogen. Die zijn er, mede door de bijzonder ongunstige ligging van het gebied, de samenstelling en scholingsgraad van zijn bevolking en de pendel naar de Bondsrepubliek, maar

Hoe het ex-mijnwerkers na het verlies van hun werk is vergaan, vormt het thema van een serie foto's, die Coen van der Gugten heeft gemaakt voor een expositie die vanaf 7 maart te bezichtigen is in de Stadsbibliotheek.

mondjesmaat gekomen en bleken vaak niet aan de verwachtingen te voldoen. Dat laatste geldt zelfs voor DAF en DSM, het chemisch bedrijf van Staatsmijnen. De vraag rijst dan ook, of de gedachte aan een dergelijke herstructurering reëel was.

Wöltgens: „Achteraf ben je natuurlijk altijd slimmer dan op het moment waarop je zo'n beslissing neemt. Met de economie ging het toen heel erg goed en we hebben gedacht dat we de stijgende lijn gewoon konden trekken met andere bedrijven. Dat is ook een beetje de oorspronkelijke opzet geweest, maar daar is als verstoring factor bijgekomen dat bij het sluiten van de mijnen in eerste instantie niets te merken was van werkloosheid. Dat kwam door pendel naar de Bondsrepubliek, vervroegde uittrekking, arbeidsongeschikt-verklaring enzovoorts, zodat pas later bleek dat die arbeidsplaatsen inderdaad weg waren. Helemaal in het begin zal ook iedereen gedacht hebben dat er genoeg nieuwe industrieën zouden komen. Daar leek het ook redelijk op en er leken zelfs te weinig mensen te zijn om dat allemaal te bemannen. Alleen: het karakter van die nieuwe bedrijven was niet altijd geweldig. Welke bedrijven verhuizen in tijd van hoogconjunctuur van de Randstad hier naar toe? Dat zijn bedrijven met de zwakste positie die op subsidies en het arbeidspotentieel afkomen en bij de eerste de beste conjuncturele terugslag het loodje leggen. Achteraf gezien zou het dus verstandiger zijn geweest om de mijnen niet zo snel te sluiten en een soort basiswerkgelegenheid overeind te houden. Als wij het mijnsluitingsproces vertraagd hadden en een selectiever vestigingsbeleid gevoerd hadden, hadden we misschien werkgelegenheid opgebouwd die meer kansen bood dan wat we hier hals over kop naar toe gehaald hebben.”

Sterke aarzeling

Den Uyl: „Aan het eind van de jaren zestig en het begin van de jaren zeventig had ik sterke aarzeling, of met het sluiten van de mijnen in het voorgenomen tempo moest worden doorgegaan. Daar heb ik vraagtekens bij gezet, maar toen het kabinet-Den Uyl in 1973 aantrad was het point of no return gepasseerd. Ik heb daar toen nog wel enkele gesprekken met Lubbers over gehad, maar voor wat er nog over was kon je geen infrastructuur meer overeind houden.”

Friedrichs: „Ik denk dat we eigenlijk teveel mensen hebben laten afvloeien, waardoor werkloosheidscijfers kunstmatig laag bleven. Ook hebben wij weliswaar industrieën binnengehaald, maar Niessen van het Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering heeft eens gezegd: 'We haalden een bedrijf binnen, zetten een zak met geld in de hal en zeiden dan: over vijf jaar komen we kijken, dan hebt u vijfhonderd of duizend man aan het werk.' Maar zo werkt het niet.”

Zo werkte het inderdaad niet. Terwijl de ene mijn na de andere hals over kop haar poorten sloot en het establishment eenstemmig de hymne van het onbedorven, veelbelovende Limburg ten gehore bleef brengen, kwamen voor de in de mijnindustrie vervallende arbeidsplaatsen slechts voor eenderde nieuwe in de plaats. Eigenlijk hadden dat er zelfs méér moeten zijn omdat de mijnen een betrekkelijk lage pensioengerechtigde leeftijd kenden en omdat ook andere bedrijven door het sluiten van de mijnen getroffen werden. Tenslotte had de economische crisis de laatste restjes feestvreugde kunnen bederven, als men daar nog gevoelig voor geweest was, en zou men vanaf 1978 zijn geluk met de Perspectievennota Limburg gaan beproeven. Dit maal

Friedrichs: „Ik denk dat we eigenlijk teveel mensen hebben laten afvloeien, waardoor de werkloosheidscijfers kunstmatig laag bleven”.

had men, naar eigen zegen, succes: sindsdien is, de werkloosheid in het herstructureringsgebied slechts verdubbeld, terwijl zij landelijk verdrievoudigd is.

Kan dit verklaren waarom gouverneur Kremers ons voorhoudt dat we in het vooruitzicht van een structurele wederopleving leven? Ik legde mijn vraag aan een econoom voor, maar ook die bleek er niks van te snappen. Wöltgens: „Ik verbaas me er iedere keer weer over. Albeda heb ik een paar maanden geleden in de krant iets horen zeggen van: 'Limburg heeft een gigantische toekomst'.

Ik zou wel eens willen weten waar ze die wijsheid vandaan halen, want uit wat ze zeggen kan ik dat niet opmaken. Daar zit natuurlijk ontstellend veel Zweckoptimismus bij: de gedachte dat, als je maar lang genoeg zegt dat het goed gaat, mensen dat misschien gaan geloven. Kennelijk

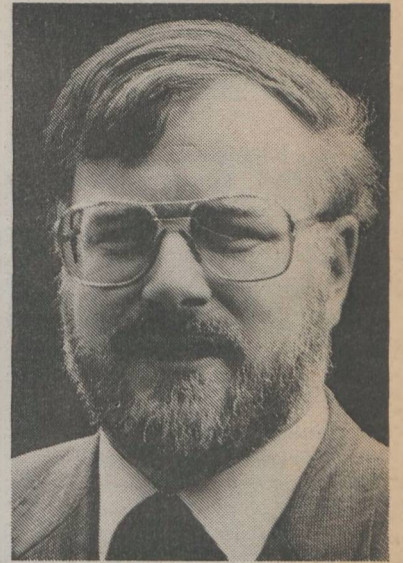

Den Uyl: „Aan het eind van de jaren zestig en het begin van de jaren zeventig had ik sterke aarzeling, of met het sluiten van de mijnen in het voorgenomen tempo moest worden doorgegaan. Daar heb ik vraagtekens bij gezet, maar toen in 1973 het kabinet-Den Uyl aantrad, was het point of no return gepasseerd”.

voelt men de behoefte om een beeld van Limburg te schetsen als van iets moois, moderns en vooruitstrevends, iets dat meedoet in de vaart der volkeren. Of dat veel geholpen heeft, betwijfel ik, maar er ontstaat een geweldige kloof tussen de wijze waarop de mensen de situatie beleven – en die is nog steeds klote – en het beeld dat de gezagsdragers over-eind proberen te houden. Dat schijnt nodig te zijn om captains of industrie hier naar toe te lokken. Verder zijn Kremers en anderen al een hele tijd bezig, en het is natuurlijk vervelend om te moeten zeggen dat je niet geslaagd bent. Dus zeg je, dat van de effecten van je beleid weliswaar nog niet veel te merken is, maar dat het op lange termijn geweldig goeie kanten heeft.”

Perspectieven

Valt met betrekking tot deze provincie dan helemaal niets leuks te vermelden? Toch wel. Wöltgens: „Van een aantal projecten valt niet te ontkennen dat ze van betekenis zijn. De rijksuniversiteit is daar een voorbeeld van. Hetzelfde geldt voor rijksdiensten die aardig wat werk hebben gebracht en voor de Volvo (voorheen DAF). Ook infrastructuur is het een en ander tot stand gebracht dat als gunstige voorwaarde kan worden beschouwd. Een fundamentele fout daarentegen is, dat het Perspectievennota-beleid in het algemeen van boven naar beneden gevoerd is. Niet de mensen hier, maar anderen moeten er voor zorgen dat het hier beter gaat en daarvoor moet je hen naar de ogen kijken. Uiteindelijk denk ik, en dat geldt voor Nederland in zijn totaliteit en Limburg in het bijzonder: de kans dat hier nog veel grote industriële projecten van de grond komen moet je als betrekkelijk klein beschouwen. Je kunt bij de enorme technologische ontwikkelingen al blij zijn, als de industriële werkgelegenheid min of meer op peil blijft en zult het dus veel meer moeten hebben van het op gang brengen

Wöltgens: „Er ontstaat een geweldige kloof tussen de wijze waarop de mensen de situatie beleven – en die is nog steeds klote – en het beeld dat de gezagsdragers overeind proberen te houden”.

van kleinschalige bedrijvigheid van de mensen zelf. Je zou kunnen kijken naar wat je met hun initiatieven kunt doen, hoe je hen begeleiden kunt en hoe je hen voor mislukkingen behoeden kunt. Dat kan mensen ook in hun economisch bestaan zelfstandiger en mondiger maken en kan uiteindelijk meer zoden aan de dijk zetten dan het leuren bij Amerikanen of Japanners, die een bedrijf even snel kunnen sluiten als ze het hebben geopend.”

Spijt?

Toen minister van Economische Zaken Den Uyl bijna twintig jaar geleden aan zijn befaamde uitstapjes begon, begon hij aan iets waarvan hij allerm minst wist hoe het zou eindigen. Hebben hij en zijn partijgenoten daar achteraf gezien geen spijt van of voelen ze zich niet misbruikt? Den Uyl: „Nee, volstrekt niet. Het is mijn eigen wil geweest, mijn eigen beslissing, mijn verantwoordelijkheid. Ik was er toen diep van overtuigd dat er geen economisch rendabele toekomst voor de kolenwinning in Nederland aanwezig was. Ik kon en mocht toen niet anders doen en heb ook vandaag geen reden om daar anders over te denken!” Zijn collega Wöltgens beaamt dat: „Afgezien van het feit dat heel Limburg destijds achter die beslissing stond en de bisschop, Frans Dohmen (voorzitter van de Nederlandse Katholieke Mijnwerkersbond) en de gouverneur in de Heerlense stadsschouwburg op de eerste rij zaten te applaudiseren, vind ik het bij de vooruitzichten van die tijd nog steeds een goede beslissing. Het ging in eerste instantie ook niet om het sluiten van alle mijnen. Er gaat echter geen verkiezingscampagne voorbij zonder dat je er de nodige verwijten over naar het hoofd geslingerd worden, zelfs door CDA-ers als René van der Linden. In die zin worden we dus inderdaad misbruikt. We hebben echter medeverantwoordelijkheid op ons genomen en hoeven die niet te ontlopen. En dat het anders uitgepakt heeft dan in de bedoeling lag, ligt zeker niet aan de aanpak waar in 1965 voor gekozen is!”

Jo Schoormans

Nederlandse studenten van harte welkom in België voor 9.000 gulden

„Kunnen die Hollanders op de achterste rij misschien hun mond houden?“

„Moet je luisteren. Ik ga je een voorbeeld geven. Op de parkeerplaats van de collegezalen komt een Nederlandse of Duitse student aanrijden in een splinternieuwe Saab Turbo of BMW die hij van zijn ouders heeft gekregen toen hij voor zijn eerste jaar slaagde. Hij zet z'n auto neer, laat de elektrisch bediende ruiten omhoog komen en stapt uit. Op datzelfde moment arriveert een Belgische student op een oud fietsje met zo'n belastingplaatje van Oost-Vlaanderen op de voorvork geklemd.

Dat wil wel schele ogen geven, natuurlijk.“

Aan het woord is Alex-Jan Wagteveld, 20 jaar oud. Een zeer zelfbewuste Nederlandse student in België. Hij maakt er absoluut geen geheim van: „Als je hier kunt komen, dan hebben je ouders poen. Dat is duidelijk. Mijn pa betaalt zo'n 23.000 gulden per jaar voor mijn studie. Dat is voor hem geen enkel probleem, hij is directeur van een fabriek in Groningen met ongeveer 150 man personeel.“

Alex-Jan is één van de ruim 12.000 buitenlandse studenten in België. Te zamen vormen zij zo'n 12 procent van het totaal aantal studenten in België. Meer dan 1000 studenten komen uit Nederland. Het merendeel daarvan studeert diergeneeskunde, medicijnen of tandheelkunde aan één van de Vlaamse universiteiten.

De in Nederland geldende numerus clausus voor deze studierichtingen is de belangrijkste oorzaak voor de exodus naar de zuiderburen.

Alex-Jan werd in Nederland drie keer uitgeloot voor de geneeskundestudie. Hij waagde in arren moede een telefoontje naar de Rijksuniversiteit Gent en kreeg daar te horen dat hij de inschrijvingsformulieren per kerende post thuis kon verwachten. De buitenlandse student is in België van harte welkom. Als hij tenminste in staat is een forse, financiële, barrière te nemen. Van regeringswege is namelijk bepaald dat het totale aantal ingeschreven buitenlandse studenten niet hoger mag zijn dan twee procent van de gehele Belgische studentenpopulatie. Maar iedere Belgische universiteit die dat wil mag meer buitenlanders inschrijven als die studenten zelf de helft van de werkelijke studiekosten voor hun rekening nemen.

In de praktijk komt het erop neer dat de buitenlandse student, bovenop het voor iedere student geldende inschrijfgeld van 11.350 frank (650 gulden), nog eens 145.000 frank (ruim 8300 gulden) extra moet betalen.

Een aardige bijverdienste voor de Vlaamse universiteiten, zou je zo denken. Maar de meningen daarover lopen sterk uiteen. Van al degenen die we voor dit verhaal gesproken hebben kon niemand ons de definitieve rekensom voorleggen waaruit blijkt dat België verdient aan al die buitenlandse studenten, of dat men erop toelgt.

Iemand die zonder veel scrupules die mogelijke geldbron heeft afgesloten is de rector van de Gentse Rijksuniversiteit, prof. dr. ir. A. Cottenie. België kent zoals gezegd geen numerus clausus, maar Cottenie schond dit bijna heilige principe augustus 1984 toen hij de inschrijving van buitenlandse studenten zonder studiebeurs voorlopig op-

schortte. Die maatregel is vooral gericht tegen de vele Nederlanders en Duitsers die in eigen land niet aan de bak komen, bijvoorbeeld door uitloting, en die dan naar België uitwijken. Dat heeft geleid tot een overschot aan buitenlanders. Vooral de studierichting Dierge-

neeskunde klaagt over een noodsituatie nu een kwart van de studenten uit Nederlanders en Duitsers bestaat.

De decaan van de Gentse diergeneeskunde-faculteit, prof. dr. M. Debackere, riep al eerder verontwaardigd tegen een verslaggever

van de Haagse Post dat de Vlaamse universiteiten de 'vuilbak' van Europa zullen worden als dat zo doorgaat. Debackere: „We kunnen de kwaliteit niet meer waarborgen. We hebben teveel studenten en te weinig personeel. De klinische opleiding komt in het gedrang. Zeker als

De Nederlandse student is van harte welkom in België. Als zijn pa tenminste kapitaalkrachtig genoeg is. Meer dan duizend Nederlanders waagden de oversteek naar de Vlaamse universiteiten. Hoe bevalt dat? Het Belgische studentenleven kent talloze verlokkingen. 25 Franks voor een groot glas bier en kroegen die tot vijf uur 's morgens open blijven. De studieprestaties zijn dan ook vaak niet om over naar Nederland te schrijven. En niet alle zuiderburen zijn even blij met de buitenlandse toeloop. Diergeneeskunde in Gent deed de knip op de deur en voor andere studierichtingen dreigt eenzelfde maatregel. Een reportage over het universitaire onderwijs in België, doorspekt met luisterrijke citaten waarop Nederlandse wetenschappers zich helaas zo zelden laten betrappen. „Ik zal dat bandrecordertje toch niet doen springen, hè?“

ge weet dat mijn faculteit voor 20 tot 25 procent uit Nederlanders bestaat die ook in de practica een plaatsje moeten vinden. Dankzij uw landgenoten kunnen onze Vlaamse studenten slechts drie in plaats van vier weken klinische opleiding genieten“ En de decaan vervolgt: „Ik zou graag zien dat de poort voor uw landgenoten definitief dicht ging. We moeten consequent zijn en zeggen: we zijn er in de eerste plaats om Vlaamse studenten op te leiden. Niet om als een doorgeefluik voor buitenlanders te dienen“.

Tot het bittere eind

Z'n secretaresse had gezegd dat we na vijven wel een kans hadden om rector Cottenie in zijn werkkamer aan te treffen. Proberen we. Het pontificale rectoraatsgebouw aan de Sint Pietersnieuwstraat is rond deze tijd helemaal uitgestorven. Ook de secretaresse is al naar huis. We kloppen aan bij Cottenie. Een verbaasde en verstoorde rector steekt het hoofd om de deur: „Wie heeft jullie hier binnengelaten? Dat heb ik nog nooit meegemaakt“. Hij is nog bezig, we moeten maar wachten. Na een half uur mogen we binnen in de zeer ruime werkkamer. Als rector aan een Belgische universiteit stel je nog iets voor. Je bent de baas. Cottenie is opeens poepvriendelijk voor de vertegenwoordiger van de Universitaire Pers uit Nederland. Waar zullen we het over hebben? Over de studentenstop bij diergeneeskunde? Nou, heel kort dan. Daar is al genoeg onzin over geschreven, het gaat echt om een storm in een glas water. Cottenie: „Ik wil daar niet te lang over praten want dan krijgt het teveel belang. Om hoeveel studenten gaat het nou helemaal. Dat is maar een fractie van al de buitenlanders die we hier hebben. Maar ik zal in telegramstijl antwoorden op uw vraag. Kijk, in Nederland kent men de numerus clausus, in België niet. Met als gevolg dat er heel wat Nederlandse studenten naar ons komen. Plotschijnlijk de decaan van de diergeneeskunde-faculteit in Utrecht: Nederlandse studenten die in België hebben gestudeerd kunnen voortaan hun opleiding niet meer bij ons afmaken. Hetgeen betekent dat de mensen die wij hier bij het begin van hun studie uit vriendelijkheid hebben opgenomen, dat die hier tot het bittere eind moeten blijven. Maar het is precies in die latere jaren dat wij een gebrek hebben aan plaats, omringing en middelen. Daarom hebben wij moeten zeggen: als ze niet meer terug mogen naar Nederland, dan is er maar één oplossing: ze hier niet meer toelaten“.

De buitenlanders die bij het begin van dit collegejaar al diergeneeskunde studeerden lopen geen risico aldus Cottenie. Maar de nieuwkomers gaan een onzekere toekomst tegemoet. Cottenie: „We hebben de morele verplichting die we voelen voor degenen die hier al studeren niet hernieuwd voor de beginnelingen. Bovendien is het zo dat de Nederlandse autoriteiten wensen dat wij hier geen Nederlanders aanvaarden. De Nederlandse rectoren en uw minister Deetman zeggen mij: wij hebben een numerus clausus ingevoerd en jullie stoute Belgen willen dat omzeilen door onze studenten toe te laten“.

Rector Cottenie schuift dus resoluut de zwarte Piet terug de grens over. „De harde opstelling komt van Nederland, niet van ons. Wij zijn bij

sonder gastvrij, nog steeds, we hebben meer Nederlanders dan we ooit gehad hebben. Maar dat is tegen de wens van de Nederlandse autoriteiten. Althans in de medische vakken. Voormaals, wij hebben minder medische studenten dan Utrecht, maar we herbergen meer studenten".

De stop geldt nu alleen nog voor de geneeskunde. Maar wie weet, zegt Cottenie, breidt die zich binnenkort uit naar andere studierichtingen. „Een student die hier geneeskunde aanvangt kan na een paar jaar nog altijd terug naar Nederland. Maar op de dag dat men daar zal zeggen „ook dezen mogen niet meer terug”, zullen wij verplicht zijn om maatregelen te nemen”.

Dreigende taal van rector Cottenie. Zijn Antwerpse collega Van Rompu heeft weliswaar begrip voor het Gentse standpunt maar gaat er niet mee accoord. Van Rompu: „Het is niet zuiver ethnocentrisch, hoor, wat Cottenie gedaan heeft. Met de Nederlanders gaat dat immers niet, die horen tot dezelfde stam”.

Het Rijks Universitair Centrum Antwerpen (RUCA) is een van de drie universitaire instellingen in die stad. Het RUCA, waar alleen kansaansopleidingen worden verorgd, zit nu behoorlijk met de Nederlandse studenten diegeneeskunde in de maag. Voor een doctorale afronding moeten de Nederlanders overstappen naar een andere universiteit. Utrecht bijvoorbeeld, Gent. Maar nu die de poorten hebben dichtgegooid kan de RUCA rector Van Rompu z'n studenten geen garantie meer bieden op een vlekkeloze doorstroming. Antwerpen laat deze nieuwkomers derhalve een formulier tekenen, dat ze moeten welk risico ze lopen.

Van Rompu: „Wij verwittigen de studenten zeer degelijk. Let op, zeggen we, ge kunt de kandidatuur hier aanvragen, maar de kans dat u naar Gent gaat is gering. Tenzij het tij keert, maar dat zie ik voorlopig niet gebeuren. De studenten die nu voor het eerst hebben ingeschreven mogen twee jaar lang hopen dat het tij keert. Maar er is iets aan gedaan wordt, op Belgisch of op Europees niveau”.

De vuilbak van Europa

Werk over de hoge inschrijvingsgelden voor buitenlandse studenten is van Rompu niet erg te spreken: „Ge gaat aan discriminatie doen, diegenen die het wel kunnen betalen mogen komen. Wij krijgen hier alleen de kapitaalcrachten”.

Maar loopt België zo dan niet inderhaad het risico de vuilbak van Europa te worden? „Ach, academiërs kunnen veel roepen”, antwoordt Van Rompu. „Debackere komt op voor zijn dierenkot, natuurlijk. Maar ik vermoed dat hij en Cottenie de eersten zouden zijn om de Nederlandse studenten te aanvaarden, wanneer het financieel in orde was”.

De Antwerpse rector vermoedt echter de Gentse manoeuvre dan ook niet zo zeer een patriotistische strategische poging om aan meer verheidsgeld te komen.

Eddy Bonte, een van de weinige onderwijsjournalisten in Vlaanderen, die weer een heel ander mechanisme aan het werk in de kwestie diegeneeskunde. Op het eerste oog, zo etoogde hij al in het socialistische dagblad 'de Morgen', lijkt het standpunt van Cottenie gunstig voor de Belgen. De 'eigen' jongens hebben het al zo moeilijk om een plaatsje te vinden als dierenarts of

geneesheer, dus laten we ter bescherming van onze jeugd de Nederlanders buiten de deur houden. Wie deze redenering volgt, aldus Eddy Bonte, kan wel eens bedrogen uitkomen. Volgens hem zijn Cottenie en Debackere gewoon voorstanders van een numerus clausus aan de Vlaamse universiteiten en vormt deze solo-stunt van de Gentse rector slechts de voorbode van een gerichte actie tegen de vrije inschrijving. Bonte verklaart zich nader onder het genot van een glaasje bitter lemon in Café Wembley, pal tegenover het rectoraatsgebouw van de Rijksuniversiteit te Gent: „Het is een puur corporatistische reflex. Cottenie laat zich voor het karretje van de syndicaten spannen. In feite geldt er voor alle medische faculteiten al een beperkte inschrijving, zij het niet als numerus clausus maar bijvoorbeeld in de vorm van een strenge vestigingswet voor afgestudeerden of een beperking van het aantal stageplaatsen voor doctoraalstudenten. Het is niet toevallig dat het hier de 'aanzienlijke' beroepsgroepen betreft. Zij willen hun inkomens veilig stellen. Daarom dringen hun syndicaten aan op een numerus clausus. het besluit van Cottenie is de eerste vrucht van deze pressie. Ik verwacht binnenkort meer maatregelen in deze geest, ook tegen de Belgische studenten”.

Student Geert Mareels deelt de angst van Eddy Bonte. Mareels heeft net een scriptie geschreven over de Democratisering van het Hoger Onderwijs in België. En hij zet zich als lid van de vereniging „Europakring” in voor de rechten van de buitenlandse studenten in zijn omgeving. De Europakring dreigde al eens een klacht in te dienen tegen het verhoogd inschrijvingsgeld voor Duitsers en Nederlanders. Nu is men tot daadwerkelijke actie overgegaan en is er een klacht de deur uit naar het Europees Hof in Straatsburg vanwege de toelatingsbeperking bij diegeneeskunde. Geert Mareels: „De maatregel van de rector is de eerste barst in het front tegen de numerus clausus. Andere medische faculteiten worden ook bedreigd. Merkwaardig toch dat er bij de niet-medische faculteiten die ook met een teveel aan afgestudeerden kampen, geen sprake is van een toelatingsstop. Bovendien, al die Nederlandse studenten gaan weer terug als ze hier klaar zijn. Dus kunnen ze nooit een belasting vormen voor onze arbeidsmarkt”.

Overigens heeft de actie van de Europakring onder Belgische studenten maar een lauw onthaal gekregen. Mareels: „En in Nederland bestaat er zo mogelijk nog minder interesse. Wij hebben contact gezocht met de Landelijke Studenten Vakbond aldaar, maar dat heeft niks opgeleverd”.

25 Frank de pint

Studeren in België vereist een ijzeren zelfdiscipline. Bij de meeste studierichtingen worden alle tentamens op het einde van het cursusjaar afgenomen. Dat betekent dat de student nogal wat wilskracht moet opbrengen om reeds aan het begin van het cursusjaar de studie flink ter hand te nemen. En de verleiding om de aandacht aan leukere zaken te wijden is groot. De Vlaamse universiteitssteden kenmerken zich doorgaans door een breed en kleurrijk scala van uitgaansmogelijkheden. In de Overpoortstraat in Gent, strategisch gelegen te midden

van facultaire instituten en studentenhomes, staan de cafe's, restaurants en stripwinkels zij aan zij de studenten van hun eigenlijke werk af te houden. Een glas bier in 't Hanekot, ter Poorte of De Rector, met de inhoud van ongeveer drie Hollandse pilsjes, kost de student hier slechts 25 frank. En men kan er tot in de vroege morgen terecht. Een sluitingstijd, in de werkelijke betekenis van het woord, kent men in België niet. Als er nog voldoende klanten zijn sluit de Belgische kroeghouder rond een uur of vijf zijn bedrijf symbolisch enkele minuten, om daarna weer welgemoed aan de openingstijd van de nieuwe dag te beginnen. Tegen het einde van de week is het soms zo druk in de cafe's dat de politie zich genoodzaakt ziet de Overpoortstraat voor het verkeer te sluiten.

De Nederlandse student Fer Finders (23), eerstejaars geneeskunde, weet ervan mee te praten. „Ik heb in Nijmegen drie jaar biologie gestudeerd, een parkeerstudie, omdat ik drie keer achter elkaar uitgeloot werd voor medicijnen. Vergeleken met Gent is het in Nederland maar een duffe boel. Elke avond heb je hier wel een the-dansant, of een kotvuif, een feest op een studentenkamer”. Fer is zijn eerste studiejaar dan ook 'gebuisd'. Gezakt, op z'n Vlaams. En hij was niet de enige buitenlandse student. In het gidsje met de examenuitslagen van de Gentse universiteit wordt fijntjes opgemerkt dat de slaagpercentages in de eerste kandidatuur voor de geneeskunde en de tandheelkunde 'gevoelig naar beneden worden gedrukt door de aanwezigheid van Duitse en Nederlandse studenten'. Vooral de resultaten van de Duitse studenten zijn ronduit desastreuus te noemen. Bij tandheelkunde bijvoorbeeld vertonen de gemiddelde slaagpercentages voor Duitse, Nederlandse en Belgische studenten het volgende beeld: respectievelijk 8,7 procent, 20 procent en 51,3 procent. Rekenmeester André Bonte, directeur van de dienst voor studieadvies en

De Antwerpse rector van Rompu. „Ge gaat aan discriminatie doen; diegenen die het wel kunnen betalen mogen komen. Wij krijgen hier alleen de kapitaalcrachten”.

producent van talrijke cijfertabellen voor de Gentse universiteit, heeft zelfs wijselijk besloten de Duitsers en Nederlanders maar niet mee te wegen in zijn uitgebreide examenoverzichten, ongetwijfeld uit vrees zijn universiteit in een al te kwaad daglicht te stellen. Maar ook onder de Belgische studenten is het uitvalpercentage groot. Na twee studiejaar heeft reeds 40% van de totale studentenpopulatie de Gentse universiteit verlaten. België mag dan wel geen numerus clausus kennen, maar in de eerste jaren wordt door middel van het zware studieprogramma rigoureus geselecteerd.

De professor is een autoriteit

Er zijn nog een aantal andere redenen die een studie in België voor de buitenlander kunnen bemoeilijken. De Belgische universiteit kent een zekere hiërarchie waaraan zeker de Nederlandse student in het begin even zal moeten wennen. De Belgische hoogleraar is in de meeste ge-

vallen nog een echte autoriteit. Alex-Jan Wageveld en Fer Finders weten daarover smakelijk te vertellen.

„De profs hebben hier nog een hoop te zeggen. Ze kunnen je soms heel kleinerend behandelen. Als je voor een practicum niet komt opdagen wordt je de volgende keer streng toegesproken. Professor De Ridder zal tijdens een college geen enkele dia zelf verwisselen. Daar heeft-ie een mannetje voor. Die maakt ook het bord schoon en zet voor hem de microfoon aan. De Belgische studenten zijn daaraan gewend. Die zijn voor dat zij op de universiteit kwamen al gedruild door de broeder op de jongensschool. Ze houden tijdens een college hun mond dicht en luisteren. Ze zijn geen lolletjes gewend. Het gebeurt regelmatig dat de professor zijn college onderbreekt om te vragen of die Hollanders op de achterste rij misschien hun mond kunnen houden”.

Ook het beleid ten aanzien van de studentenhuysvesting is, vooral

Franse studente wint geding over collegegeld

Studenten uit andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, van wie de ouders niet in België wonen, hoeven geen extra inschrijvingsgeld te betalen. Het opleggen van een extra inschrijvingsgeld is in strijd met artikel 7 van het Verdrag van Rome, dat binnen de Gemeenschap iedere discriminatie op basis van nationaliteit verbiedt. Dit blijkt uit een arrest dat het Europees Hof van Justitie op 13 februari in Luxemburg velde.

De Franse studente Françoise Gravier kwam in 1982 naar Luik en liet zich daar inschrijven aan de afdeling striptekeningen van de „Koninklijke Academie voor Schone Kunsten”. Zij vroeg vrijstelling van het betalen van inschrijvingsgeld, dat 1450 gulden bedraagt voor vreemde studenten aan Belgische HBO-instellingen. Haar verzoek werd later verworpen en zij kreeg de rekening voor de schooljaren '82-'83 en '83-'84 gepresenteerd. Omdat ze niet tijdig betaalde werd haar een collegekaart voor '83-'84 geweigerd en

daardoor verloor ze haar verblijfsvergunning in België.

Françoise stapte naar „de rechtbank van eerste aanleg” in Luik en stelde haar klacht op artikel 7 van het EG-verdrag en op artikel 59 dat de vrije uitwisseling van diensten waarborgt. De rechtbank van Luik kwam er niet uit en vroeg het advies van het Europees Hof van Justitie in Luxemburg.

Formeel veroordeelde het Europees Hof op 13 februari '85 het doen betalen van inschrijvingsgeld door studenten uit andere EG-landen die in België beroepsonderwijs volgen, maar uit de argumentatie zou duidelijk blijken dat de veroordeling ook voor andere - zoals universitaire - onderwijsvormen geldt. Verwacht wordt dat de Luikse rechtbank het arrest van Luxemburg zal overnemen en dat studente Gravier haar studie striptekeningen kan afronden zonder extra kosten. Het Hof van Luxemburg laat er in zijn antwoord aan de Luikse rechtbank geen twijfel over bestaan dat de Belgische regeling een discriminatie is. De Belgische staat kreeg in deze zaak de steun van de Britse en Deense regeringen. Zij beweerden

dat artikel 7 de lidstaten niet verbiedt hun onderdanen een gunstiger behandeling op onderwijsgebied te waarborgen. Het percentage EG-studenten is het hoogst in België. Dat geeft begrotingsproblemen voor de Belgische regering. Het eisen van een inschrijvingsgeld aan studenten uit andere EG-landen die in België geen belasting betalen, is volgens de Belgische overheid geen discriminatie, maar plaatst die studenten op gelijke voet met de Belgische. De uitspraak van de Luikse rechtbank kan gevolgen hebben voor een 250-tal andere HBO-studenten uit EG-landen. Een veertigtal heeft bij plaatselijke rechtbanken al een verzoek tot terugbetaling ingediend. Advocaten die deze gedupeerde studenten verdedigen zijn van mening dat de term „beroepsonderwijs” ook slaat op hogere opleidingen aan universiteiten, die tot uitoefenen van een beroep leiden. Uit de logica van het arrest volgt ook dat studenten uit EG-landen recht hebben op de terugbetaling van de inschrijvingsgelden die ze de voorbije jaren betaalden, aldus de betrokken juristen. Eddie Vaes/UP

door Nederlandse ogen gezien, nogal conservatief te noemen. Gent kent vijf studentenhomes: „Koning Boudewijn” en „Koningin Astrid” voor de jongens, „Koningin Fabiola” en „August Vermeylen” voor de meisjes, en home „Corneel Heymans” voor de gehuwde studenten. Gemengde studentenhuizen zijn in Gent voornamelijk uit den boze, al wordt er in huize „Boudewijn” sinds kort heel voorzichtig geëxperimenteerd met gemengde bewoning. De universiteit van Antwerpen is al een stapje verder. Twee jaar geleden besloot men daar bij wijze van proef over te gaan op gemengde bewoning, dat wil zeggen: op de ene verdieping van het studentenhuus de jongens, op de andere de meisjes. En die maatregel heeft nog heel wat voeten in de aarde gehad, als we de heer André Drubbel, zich noemende „adviseur van RUC-rector Van Rompu”, mogen geloven.

Bordeel

„Meneer, het is hier oorlog geweest. Het was alsof we een bordel wilden openen. De raad van beheer moest daarover beslissen. En die vroeg zich af wie er verantwoordelijk zou zijn als er iemand zwanger zou raken. Nou vraag ik u: wij zitten daar toch niet tussen? Het proefjaar heeft geen enkel accident gebracht, er was geen zwangerschap en geen abortus. Welk meisje is er nou op haar veertiende nog maagd, meneer? En nu is men al achttien!”

Alex-Jan Wagteveld weet een heel ander verhaal over de Vlaamse meisjes te vertellen. Sinds enige tijd heeft hij verkeer met een Belgisch 'lief'. De Belgische meisjes zijn heel erg kuis. Ik ken mijn lief nu drie maanden. Maar als ik haar op dit moment zou vragen met mij naar bed te gaan, zou ik direct een klap in mijn gezicht krijgen. Het gaat hier heel anders dan in Nederland”. Hoe kijken de Belgen eigenlijk tegen de Hollandse studenten aan? Drubbel is uiterst positief. „De Hollander is cleverder en veel soepeler in de omgang. Waar u weggaat daar komen wij aan. De Vlaamse studenten hebben veel meer drempelvrees. De Hollanders zijn kritisch voor de

goede zaak, ze zeggen wat ze denken en dat is goed”.

Niet iedere Belg is overigens zo goed te spreken over de aanwezigheid van de „rijke” Nederlandse en Duitse studenten. Philip, student-communicatiewetenschappen, heeft persoonlijk niets tegen de buitenlanders maar vindt het principieel fout dat ze in België kunnen komen studeren.

„In hun eigen land komen ze vanwege de numerus clausus niet aan de bak. En nu houden ze hier de plaatsen bezet die eigenlijk voor Belgische studenten zijn bestemd. Enkel en alleen door het feit dat ze ouders hebben die het goed kunnen betalen. Daarbij komt dat vooral Duitse studenten nogal eens de neiging hebben andere studenten de ogen uit te steken met dure BMW's en luxe studio's van zo'n 1000 gulden per maand. Ze huren hier soms appartementen waar een Belgisch gezin met drie kinderen makkelijk in zou kunnen wonen. Dat geeft wel een beetje scheve verhoudingen”.

Desondanks passen de meeste Nederlandse studenten zich gemakkelijk aan in de Vlaamse studentenwereld. Fer Finders werkt enkele avonden per week in een Gents café en is van plan binnenkort met de hulp van zijn baas een eigen kroeg te openen. En Gert-Jan Wagteveld weet nu al dat hij zich later als hartchirurg in België gaat vestigen. Er is alleen één klein probleem: zijn Vlaams 'lief' wil na haar studie dolgraag in Nederland gaan werken.

Zum Kotzen

„Nederland en België beschikken allebei niet over veel natuurlijke grondstoffen. Maar wat hebben we wel? Hersens! Dan moet men ook zorgen dat die grondstof optimaal wordt gebruikt. Maar het eerste dat men doet is daar het mes inzetten, dat is de gemakkelijkste oplossing. Nou ja, ik ga nu een Duitse uitdrukking gebruiken, ik zal dat bandrecorderje toch niet doen springen hè, ik vind het zum Kotzen, zum KOTZEN! Als men A zegt moet men ook B zeggen. Ik vind die kortingen op de betoelaging van de universiteiten erg kortzichtig. Wij komen nog steeds niet aan onze trekken”.

De Antwerpse rector Van Rompu ontsteekt in een fraaie, academische toorn als wij hem vragen naar de algemene stand van zaken aan de Vlaamse universiteiten. De ook in België zeer voelbare bezuinigingen zijn hem een doorn in het oog. De universiteiten kregen in 1982 een saneringsplan opgelegd. Per jaar moeten er zoveel personeelsleden worden ingeleverd, 10% van de academische staf moet over zeven jaar weg zijn, er worden geen nieuwe mensen aangenomen. Maar verder is Van Rompu niet ontevreden: „Als u mij die vraag zou hebben gesteld toen ik nog student was had ik gezegd: er is geen enkele universiteit die deugt. Hoe kan een student zijn universiteit nu goed vinden? Maar nu, achteraf, ga ik u een genuanceerd antwoord geven. Ik denk dat men hier zoals bijna overal in Europa aan elke universiteit zeer degelijke onderzoekskernen vindt. Dat is een groot verschil met Amerika, waar je maar een paar goede opleidingen hebt. Ik hoor jullie Tinbergen nog zeggen: die Belgen dat zijn leuke jongens en kwalitatief in orde maar ze staan vijftig jaar ten achter. Toch zie ik rondom mij dat we ingelopen hebben. Kijk naar de sociologie. Jarenlang ging iedereen in Europa naar Nederland om sociologie te leren. Maar die achterstand is ingehaald”.

Rector Cottenie van Gent bestempelt het Vlaamse onderwijs van vandaag als zeer dynamisch. „We passen ons zeer snel aan bij de omstandigheden. Neem nu de relatie met het bedrijfsleven. Het aantal contracten met de industrie is in twee jaar tijd opgelopen van tweehonderd tot een kleine negenhonderd. Kijkt u deze stapel mappen maar, daar zitten zeker een paar nieuwe contracten bij. Die zal ik vanavond nog moeten ondertekenen”.

Een ander teken van die dynamische openheid vindt Cottenie terug in de onderlinge samenwerking tussen de Vlaamse universiteiten. Iets waarover Van Rompu ook al zo te spreken was. In de Vlaamse Interuniversitaire Raad lossen de rectoren gezamenlijk hun problemen op. Zo sleutelen zij op eigen houtje aan een soort taakverdelingsoperatie,

KENNISGEVING

Het R.K. Studentenpastoraat Maastricht stelt zich tot doel de gelegenheid te scheppen tot een bezinning op hogere levenswaarden.

Het pastoraat richt zich tot alle studenten en docenten van de Rijksuniversiteit Limburg evenals die van de instituten van hoger beroeps onderwijs in Maastricht.

Zijn activiteiten staan open voor iedere belangstellende ongeacht religie of levensbeschouwing.

Op elke donderdagavond om 7 uur wordt er een Eucharistieviering gehouden met korte meditatie in de Studentenkapel in de Maastrichter Pastoorstraat, naast de St. Matthiaskerk aan de Boschstraat.

Elke maand, eveneens op donderdagavond om acht uur, vindt er een conferentieavond plaats, waarvan de datum, inleider en onderwerp tijdig worden bekendgemaakt.

De Pastor is elke dag bereikbaar voor persoonlijke gesprekken in het Pastoraat, Maastrichter Pastoorstraat 10, telefoon 043-11126.

Afspraken te maken tussen 9.30 uur en 12.30 uur.

(Deze advertentie werd ons van bevriende zijde aangeboden)

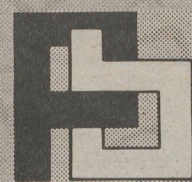
die in Nederland door hogerhand moest worden afgedwongen. Niet gehinderd door lastige inspraakorganen of tegendraadse adviescolleges verdelen de rectoren onderling de koek in de hoop dat dat de kwaliteit van het onderwijs ten goede komt.

Want er was enige scheefgroei ontstaan na de explosieve groei in de golden sixties. Toen wilde men het onderwijs gaan spreiden over de verschillende provincies als uitvloeisel van de democratiseringsgedachte. Nu zit men opgescheept met overlappings en doublures in het onderwijsaanbod. Cottenie: „We hebben het er vanmorgen nog over gehad om de postuniversitaire richting Arbeidsgeneeskunde interuniversitair te maken. Dan komt er een gemeenschappelijke opleiding zodat niet elke universiteit daar een volledig programma voor hoeft te hebben. Dat is een stap in de goede richting”.

De Vlaamse universiteiten blijf zo te horen van de energie en lijf allermint aan een minderwaardigheidscomplex. En dat terwijl zij latief gezien pas net komen kijken De oudste Nederlandstalige universiteit in België werd in 1930 opricht na een strijd van bijna dertig jaar tegen de verfransing eerste rector van de RUG, August Vermeylen, sprak bij de opening volgende historische woorden: „machtigste werktuig ter verheer van ons volk, de Vlaamse Hogeschool, zij is er nu, en zij leeft kan niet meer neergehaald worden een Hogeschool die zich niet tegen welken beschavingskring maar zoals alle hogescholen ter wereld, in de eerste plaats beschouwen bevorderen wil van het eigen volk”.

Universitaire Pers
Twan Geurts
Harrie Theirylnck
Foto's Rien Siers

DE LOKALE BANK MET MONDIAAL KARAKTER

BANQUE PARIBAS

Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Onderwijs FdG**Alle studenten Geneeskunde**

Veert: Voortgangstoets FdG
De eerste volgende, voor alle studenten geneeskunde verplichte, voortgangstoets wordt afgenomen op woensdag 13 maart 1985 vanaf (exact) 9.00 uur tot (ongeveer) 13.00 uur.

De toets zijn open vanaf 8.45 uur. De toets op tijd te laten beginnen. Iedereen om 8.55 uur op de vooraf gereserveerde plaats te zitten. De toets duurt twee uur. De verdeling van studenten over de 2 locaties, waar de toetsen worden afgenomen, geschiedt volgens registratienummers (ongeveer dezelfde indeling als laatste jaar).

Sporthal de Geusselt, (nabij MVV-gebouw) in Maastricht voor studenten met registratienummers vanaf M 84.001 tot M 83.001 enz. en vanaf M 82.001 tot M 82.099.

Sporthal de Heeg, Roserije 500 in Maastricht voor studenten met registratienummers M 82.100 t/m 82.170 en M 82.171 t/m 82.200 (vanaf M 81.001 enz. M 82.001 enz.).

Voor nadere informatie betreffende het examen van orde wordt verwezen naar de informatieset over het onderwijsexamenprogramma 1984/1985 (BO 84-1984-1985).

Alle eerstejaars studenten Geneeskunde
De opening van de inschrijving klinische practicum: PMO jaar 1

Op maandag 4 maart 1985 kan er inschrijving worden voor de klinische practicum van het 1e jaar.

De tekenlijsten, voor verschillende practicumhuizen, komen vanaf die datum te liggen bij de informatiebalie van Bureau Onderwijs FdG (begane grond, kamer 304A).

De tekenlijst zal sluiten op vrijdag 8 maart 1985.

Alle eerstejaars studenten Geneeskunde
Veert: videofilm tijdens blokopening 1984/1985

De blokopening van blok 1.5 op 13 maart 1985, atherosclerose, zal er een videofilm over haemostase, thrombose en hemolyse (bloedstolling, stolselvorming en -oplossing) worden vertoond, waarbij gelegenheid tot discussie zal worden gegeven.

Alle studenten Geneeskunde
Veert: openingstijden balie Bureau Onderwijs FdG.

De onderzoek van de studenten worden de toetsen van de openstelling van de balie Bureau Onderwijs FdG afgestemd op de openingstijden van de Verkoopbalie (van 12.30 - 13.30 uur) in het hoofdgebouw.

1-4:
Op maandag 4 maart 1985 wordt door het Bureau Onderwijs FdG dagelijks de balie geopend vanaf 11.30 - 12.30 uur in kamer 304A (begane grond, Hoofgebouw). De openingstijden gelden voor de studenten van de eerste vier studie jaren.

5-6:
Voor deze groep studenten is het Bureau Onderwijs FdG uitsluitend in de middag bereikbaar (tot 12.30 uur) voor het verkrijgen van informatie betreffende de toetsen van het vijfde en zesde studiejaar.

Recht**Voortgangstoets**

Donderdag 14 maart is de volgende voortgangstoets voor rechtenstudenten. De toets begint om 09.00 uur en eindigt om 12.30 uur. De Kluwer-studenteneditie mag als hulpmiddel gebruikt worden. Tussen 08.45 en 09.00 dient iedereen plaats te nemen bij zijn/haar antwoordformulier. Deze formulieren liggen alfabetisch per jaargroep op de tafels klaar. Voor het invullen van de formulieren is een HB-potlood nodig. Breng dit zelf mee! Lees de invulinstructie goed door! (Bij de vorige toets zijn er erg veel fouten gemaakt.) Er moet op iedere vraag geantwoord worden.

Plaats van de toets:
Eerste jaars (dag- en avondstudenten): sporthal Geusselt - Olympiaweg 81, tweede en derde jaars in sporthal de Heeg - Roserije 500.
Leg je collegekaart duidelijk zichtbaar op je tafel.
Er mag niet gerookt worden in de zaal. De antwoordsleutel is vrijdag beschikbaar. (Het fakulteitsbestuur heeft besloten voorlopig voor iedere student een sleutel beschikbaar te stellen.)

Postvakjes

Er verdwijnt veel post uit de postvakjes. Neem alleen die post mee die aan jou geadresseerd is.

Economie**Herkansing practicumtoets I**

De eerste herkansing van de practicumtoets zal plaatsvinden op donderdag 28 februari 1985 van 09.00 uur tot 12.00 uur in de Foyer van het Staargebouw. Je kunt de zaal binnen van 08.45 - 09.00 uur. Het is verplicht je collegekaart op de tafel leggen.

Hierdoor worden de volgende onderwijsgroepen verzet:
Groep 1 naar donderdag van 13.30 - 15.00 uur - kamer 3.046;
Groep 2 naar donderdag van 13.30 - 15.00 uur - kamer 3.048;
Groep 8 naar donderdag van 16.00 - 18.00 uur - kamer 3.046;
Groep 9 naar donderdag van 16.00 - 18.00 uur - kamer 3.048.
Allen in Hoofgebouw, nieuwe vleugel.

Voortgangstoets.

Woensdag 13 maart 1985 vindt de tweede voortgangstoets. Voor registratienummers 84.001 t/m 84.060 in Gymzaal II De Heeg, Borghaag 25 (nabij school "De Schans"); voor registratienummers 84.061 t/m 84.115 in Gymzaal II, Heer, Werner von Braunstraat 1.
Tijdstip: 08.30 uur - 13.00 uur.
Je kunt de zalen binnen tussen 08.15 en 08.30 uur. Het is verplicht je collegekaart op de bank te leggen. De antwoordformulieren liggen op volgorde van registratienummer op de tafels. Ze dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat je zelf dient mee te brengen.

Hierdoor worden de volgende onderwijsgroepen verzet:
Groep 5 naar donderdag van 14.00 - 16.00 uur - kamer 3.046.
Groep 6 naar donderdag van 14.00 - 16.00 uur - kamer 3.048.
Groep 7 naar woensdag van 14.00 - 16.00 uur - kamer 3.048.
Groep 10 naar woensdag van 14.00 - 16.00 uur - kamer 3.057.

Bloktoets 1.4.

Op vrijdag 15 maart vindt de vierde

bloktoets plaats in het Bonnenfantencomplex:

— voor registratienummers 84.001 t/m 84.060 in de stille zaal, studielandschap Economie;

— voor registratienummers 84.061 t/m 84.090 in de colloquiumruimte;

— voor registratienummers 84.091 t/m 84.115 in de praatzaal, studielandschap Economie

Tijdstip: 's middags van 13.45 uur - 16.30 uur.

Je kunt de zalen binnen tussen 13.30 uur en 13.45 uur. Het is verplicht je collegekaart op de bank te leggen. Om 16.30 kun je de antwoordsleutel verkrijgen in de stille zaal.

De antwoordformulieren liggen op nummer op de tafels. Ze dienen ingevuld te worden met een HB-potlood, dat je zelf dient mee te brengen.

Actualiteitscolleges

Maandag 4 maart 1984, 16.00 uur.

Door drs. W.A.J. Bogers.

Onderwerp: Kernenergie.

Plaats: Kapel Nieuwenhof.

Woensdag 15 maart 1985, 15.30 uur.

Door Prof. dr. A.C.R. Dreesmann.

Onderwerp: Relatie ondernemer/onderneming en zijn omgeving.

Plaats: Kapel Nieuwenhof.

Practicum Boekhouden.

Ten behoeve van practicum boekhouden (financiële informatiesystemen) is het noodzakelijk over de volgende literatuur te beschikken:

Elementaire bedrijfsadministratie; Blommaert A.e.a.; ISBN 90 207 1266 7; f 35,25.

Werkboek elementaire bedrijfsadministratie; Blommaert A.e.a.; ISBN 90 207 1267 5; f 25,05.

Kostenbudgettering en -administratie; Blommaert A.e.a.; ISBN 90 207 1329 9; f 35,-.

Werkboek kostenbudgettering en administratie; Blommaert A.e.a.; ISBN 90 207 nn; ca. f 27,50.

Reservering vergaderruimte

De vergadering op 3e etage (Rijkswaterstaat) kan gereserveerd worden bij het Faculteitsbureau FdEW - toestel 829-828).

Algemeen**Studiedag over de vrouw en haar financiële positie tijdens en na het huwelijk**

Op 3 april 1985 organiseert de planingsgroep "Vrouw en Recht" van de juridische faculteit in Maastricht in samenwerking met de Stichting Gescheiden Vrouwen een studiedag over de financiële en economische positie van de vrouw tijdens en na het huwelijk.

Deze studiedag vindt plaats op de Nieuwenhof (Zwingelpot 4, Maastricht) in de collegezaal en is toegankelijk voor studenten en voor belangstellenden buiten de faculteit.

Deelname aan deze studiedag is gratis. De lunch kan worden gebruikt in de kantine van het hoofdgebouw van de Rijksuniversiteit Limburg, Tongersestraat 53 (voor eigen rekening). In verband met reservering van ruimte in de eetzaal en toezending van informatie graag opgeven vóór 28 maart, bij Laura Winkelman, tel. 043-888714, of schriftelijk, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Op de Nieuwenhof is op deze dag ook de tentoonstelling te bezichtigen "Tachtig jaar vrouwenleven van alledag".

Programma

10.00 uur: Ontvangst en koffie

10.30-10.45 uur: Opening en welkomwoord door Loes Brunnott, medewerk-

ster juridische faculteit en coördinator van het studieblok "Vrouw en Recht".
Jetty van Zutphen, bestuurslid van de Stichting Gescheiden Vrouwen.

10.45-11.30 uur: „Welke voor- en nadelen zijn er verbonden aan de diverse regelingen in het huwelijksvermogensrecht voor vrouwen?” door Wendelien Elzinga, medewerkster aan de juridische faculteit te Maastricht, in het bijzonder voor het privaatrecht.

11.30-11.45 uur: Stichting Gescheiden Vrouwen

11.45-12.15 uur: Discussie

12.15-13.30 uur: Lunchpauze

13.30-14.15 uur: „Naar een wettelijke limitering van de alimentatie?” door Prof. mr. J. Elders, hoogleraar in het privaatrecht aan de juridische faculteit te Maastricht.

14.15-14.45 uur: Discussie

14.45-15.30 uur: „De positie van (ex-) gehuwde vrouwen in de inkomstenbelasting en de sociale zekerheid” door Leny Kootstra, sociologe en econome, beleidsmedewerkster bij de Emancipatieraad.

15.30-16.00 uur: Discussie

16.00 uur: Sluiting.

Thema-middag over zelfzorg

Op 8 maart wordt in de Aula (hoofgebouw) een thema-middag gehouden over zelfzorg, getiteld: Zelfzorg, een goede (nood-)zaak. Negen sprekers zullen diverse aspecten van zelfzorg en zelfzorgonderzoek belichten. Deze activiteit vindt plaats in het kader van themabijeenkomsten „Zelfhulp/Zelfzorg in Limburg” in april en mei.

Toegang: vrij voor medewerkers en studenten RL.

Aanvang: 13.30 uur.

Inlichtingen: Project Ziektebegeleiding, tel. 888504 (Mw. I. Neis).

Toelichting

Zelfzorg wordt in deze tijd vaak als noodzaak gezien, alleen al gegeven de bezuinigingen ook in de gezondheidszorg. Dat deze noodzaak ook een goede zaak kan zijn zal door de volgende sprekers, ieder met hun eigen invalshoek, worden verduidelijkt:

Drs. H.A.M. Bruning; Voorzitter Provinciale Raad Volksgezondheid in Limburg.

Prof. Dr. J.M. Greep; Dekaan Medische Faculteit Rijksuniversiteit Limburg.

De heer G.M.H. Timmermann; Adjunct-Directeur Provinciale Vereniging Het Limburgse Groene Kruis.

Dr. H. Rigter; Secretaris Gezondheidsraad.

Prof. Dr. W. Brouwer; Voorzitter Capaciteitsgroep Huisartsgeneeskunde Rijksuniversiteit Limburg.

De heer H. v. Dokkum; een patiënt spreekt.

Dr. M. Bremer Schulte; Coördinator Ziektebegeleiding, Capaciteitsgroep Dermatologie RL.

Drs. C. de Rooij; Coördinator Steunpunt Zelfzorg-Initiatieven.

Ir. M.H.C. Lodewijks; lid van het College van Gedeputeerde Staten.

De positie van vrouwen

De vrouwenemancipatiecommissie van de RL organiseert in samenwerking met de Vereniging van Vrouwen met Academische Opleiding (VVAO) op maandag 18 maart in kamer 100, Hoofgebouw van 20.00 uur tot 22.00 uur een diadiscussie-avond over vrouwen in minderheidsposities.

Deze avond is alleen toegankelijk voor vrouwen die studeren of werkzaam zijn bij de RL en VVAO-leden.

Het programma bestaat uit twee delen: Het eerste deel geeft het mechanisme aan dat in werking treedt als je je in een minderheidspositie bevindt en geeft tevens gelegenheid om in kleinere groepen ervaringen uit te wisselen.

Het tweede deel is gericht op mogelijke strategieën en het bespreken van de consequenties hiervan.

De diaserie is gebaseerd op de theorieën van Ruth M. Kampter. Voor deelnemers aan deze avond is een samenvatting van deze theorieën te verkrijgen bij het secretariaat van de vrouwenemancipatiecommissie M. Bassie, Hoofgebouw (tst. 265/263).

Pink Party 16

Zaterdag 30 maart a.s. is er weer een grote Pink Party in Maastricht.

De avond begint om 20 uur en vindt plaats in de Dominicanerkerk te Maastricht.

Het is weer een afwisselend programma. Van 20-21 uur is de discoshow van de Middelburgse disc-jockey Bert van Leerdam.

Van 21-21.45 speelt de 25-mans formatie uit Tilburg Big Bam Boozle.

Vervolgens is er de one man (woman) show van Harrie Alexander uit Amsterdam. Een meisje van 50 kijkt terug op haar leven en op de mannen die haar gekend hebben. Al dansend en zingend probeert ze klaar te komen met die man-

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

nen en de door mannen gedomineerde maatschappij. Verder parodieën op Adèle Bloemendaal en Bette Midler. Vervolgens speelt de Big Bam Boozle Band weer en het zal de kerk uit swingen. De D.J. sluit het feest af, dat tot 2 uur duurt. De entree is f6,- en leden gratis. In de kerk is ook een grimeertafel aanwezig. Eveneens zal de Rotterdamse mimegroep Oceaan in de kerk optreden.

Meisjes en hun huisarts

- Ik ben een pil vergeten, wat moet ik nu doen?
- Ik ben een paar dagen over tijd, kan ik nu zwanger zijn?
- Als ik naar de dokter ga, komen mijn ouders het dan te weten?

Werkend bij een telefonische hulpdienst voor meisjes (van ±10-20 jaar) komen we regelmatig in aanraking met dergelijke vragen.

We concluderen hieruit dat er grote onduidelijkheid bestaat over: de werking van de pil, het functioneren van het eigen lichaam en verder dat meisjes vaak niet blijken te weten wat ze van een (huis)arts kunnen verwachten.

Belangrijk lijkt het ons daarom dat al in de spreekkamer de bijsluiter samen wordt doorgenomen, elke mogelijkheid aangegrepen wordt om meisjes de menstruele cyclus uit te leggen en de arts de angst wegneemt dat dingen worden doorverteld (zwijgplicht).

We hopen dat bovenstaande een aanzet zal zijn tot een grotere aandacht voor deze specifieke vragen van meisjes.

De Meisjestelefoon Maastricht.
Tel. 043-11965

wo. 15.00-18.00 uur
vr. 15.00-18.00 uur

OPROEP

Gemeenten discriminatievrij

Naar aanleiding van de recente discussies over discriminatie van homoseksuelen onderwijzers is een aantal onderwijs-

bonden van plan binnenkort landelijk actie te gaan voeren voor gemeentelijke anti-discriminatie-verordeningen.

Gedacht wordt vooral aan gesubsidieerde instellingen die werknemers of klanten (leerlingen, patiënten, enz.) discrimineren op grond van ras, geslacht of seksuele gerichtheid.

In hoeverre gemeenten bevoegd zijn om discriminatie te verbieden, is een van de ingewikkelde juridische problemen die hierbij komen kijken.

Welke rechten studenten willen de actievoerders van juridisch advies voorzien? Eerst zal het vooral vrije tijd kosten; later valt aan scripties en zelfs stages te denken.

Belangstellenden kunnen zich wenden tot Kees Waaldijk, kamer 1033-B, toestel 748/732 in „In den Nieuwenhof“.

Oproep

Wie is er op dit moment of was voorheen verzekerd bij het V.G.Z.?

In verband met onduidelijkheden inzake premie en verzekeringsvoorwaarden, wordt u dringend verzocht contact op te nemen met Th. Thijssen, tst. 336 of 696.

Reakties gaarne vóór 5 maart a.s.

Stadsactie „Maastricht tegen apartheid“ 10-17 maart 1985

Hoewel wethouder van cultuur en burgemeester van Maastricht voor het eerst in Nederland een dergelijke week tegen Apartheid de subsidie weigeren - "bewustmaking van politieke toestanden in het buitenland", zoals deze actie minachtend omschrijft, wenst het college niet te betalen - vindt de aktieweek tegen dit door de gehele internationale gemeenschap verafschuwde en veroorzaakte maatschappijstelsel ook in Maastricht plaats. Het programma is als volgt:

Spreekers, spreekersactiviteiten
Films (Filmhuis)

Zondag 10 maart:

11.00: Oecumenische viering met dr. Gobi Clement Mkoka Abstr. 2a waarna om 12.30: Koffie en verder gesprek met de voorganger op Tafelstraat 13.
15.00: „Mandabi“

Maandag 11 maart:

20.00: Politiek forum met landelijke politici o.l.v. prof. C. Flinterman (RL) in

de Kleine Komodie (Gymnasium) Tongersestr.

Dinsdag 12 maart:

18.00: Zuid-Afrikaans eten met Sietze Bosgra (Komitee Zuidelijk Afrika) op Tafelstraat 13 - even opgeven - en opening fototentoonstelling.

20.00: Lezing door Sietze Bosgra „Zuid-Afrika en de verantwoordelijkheid van het Westen“ in de aula van de RL, Tongersestraat.

Woensdag 13 maart:

10.00: Lezing door een vrouw uit Namibië m.m.v. Vrouwen tegen Apartheid in het Ontmoetingscentrum, Vrijthof 23.

14.00: Kinderactiviteiten en Zuid-Afrikaanse hapjes, en een diaserie over de Solomon Malangu-school in Tanzania, Vrijthof 23.

16.00: „Mandabi“ voor scholieren. Gratis koffie.

20.00: Theaterproductie „Egoli, stad van goud, stad van haat, stad van ellende“ over Apartheid, onderdrukking en racisme, gespeeld door Felix Burleson en Ed Gums, in de Muziekschool, St. Maartenspoort 2. Entree: f 6,-/f 4,- (CJP)

Donderdag 14 maart

20.00: Dichter/schrijver Verni Februari draagt verzetspoëzie voor en spreekt als „Zuid-Afrikaans balling in Nederland“ over de Apartheid, in de aula van de RL, Tongersestraat.

22.00: „The story of the South-African freedom“ en „Cross roads“

Vrijdag 15 maart:

Vakbondsactiviteit?
22.00: „The story of the South-African freedom“ en „Cross roads“

Zaterdag 16 maart:

16.00: Politiek Café met Maastrichtse politici en/of persoonlijkheden in de Berghmans, Soceiteit, Bredastraat.
20.00: Muziekgroep Zimba uit Zimbabwe, Afrikaans feest. Entree: f 7,50/f 5,- (CJP), Berghmans Bredestraat.

De Stadsactie „Maastricht tegen Apartheid“ wordt georganiseerd door het Centrum voor Vrede en Ontwikkelingssamenwerking (CVOS), het Studium Generale, het Filmhuis, Tafelstraat-Studentenklesia, Sta-op, Vrouwencentrum en anderen. Dir programma is niet volledig.

NUG-lezing over Hypnose

Eric Vermetten geeft 11 maart om 20.00 uur in het Bonefantencentrum een interessante inleiding en demonstratie over „Hypnose“. Iedereen is hartelijk welkom.

Vrouwenoverleg medische faculteit

MF vrouwenoverleg in oprichting zoekt geïnteresseerde vrouwen (studentes en medewerkers) die mee willen denken over en willen organiseren van thema-avonden en incidentele akties t.a.v. het vrouwbeeld in het curriculum, beleid (bijv. streven naar vrouwenstudies) en vrouwvriendelijke aspecten van deenschappen.

De volgende bijeenkomst is op 11 maart om 14.00 uur op K. 3037 Randwyck. Je kunt ook contact opnemen met Nelleke Gruyters, tel. 616261.

Promotie

Vrijdag, 15 maart 1985, om 16.00 uur: Drs. R.W. de Koning. Proefschrift: „Human hepatocellular membrane antigen studies on PLC/PRF/5 cells“. Promotor: prof.dr. F.T. Bosman.

Georganiseerd Overleg

Kort verslag van de 38e vergadering van het Georganiseerd Overlegorgaan inzake Personeelsaangelegenheden bij de Rijksuniversiteit Limburg, gehouden op 6 december 1984.

1. Regeling vorming en opleiding bij de RL.

In het GO wordt een voorstel voor een regeling vorming en opleiding voor de medewerkers van de RL besproken. Onderscheid wordt gemaakt in vorming en opleiding welke als functieopdracht wordt beschouwd en welke valt onder de studiefaciliteitenregeling. De regeling beoogt dit onderscheid duidelijk te maken. Voorts worden budgettaire voorstellen gedaan. Voor functieopdracht wordt voorgesteld 12% van de totale secundaire personeelslasten te reserveren; voor toepassing van de studiefaciliteitenregeling ligt dit percentage op 2. De personeelsdelegatie maakt bij het voorstel een aantal opmerkingen.

2. Formatieplan dienst PZ.

Op verzoek van de personeelsdelegatie wordt bespreking van dit onderwerp aangehouden. De personeelsdelegatie zal voor 8 januari 1985 schriftelijk haar reactie kenbaar maken.

3. Wervings- en benoemingsprocedure UHD's.

Met de wervings- en benoemingsproce-

dure UHD's kan de personeelsdelegatie in grote lijnen instemmen. Zij maakt nog enkele opmerkingen.

4. Sluitingsregeling RL rond Kerstmis en Nieuwjaar.

De personeelsdelegatie kan instemmen met de opheffing van de sluitingsregeling rond Kerstmis en Nieuwjaar.

5. PGM-NWP-model.

Het PGM-NWP-model wordt besproken. Met name wordt ingegaan op paragrafen welke betrekking hebben op het personeel. De personeelsdelegatie vraagt zich af of er personele consequenties aan invoering van het model verbonden zijn. Van bestuurszijde wordt medegedeeld dat bij de realisering van het model er geen gedwongen ontslagen zullen vallen. De uitgangspunten van de reorganisatiecode zijn hier van belang.

6. Herbezettingsgelden.

De personeelsdelegatie wordt geïnformeerd over de toegewezen herbezettingsgelden. Voor de RL is dit een bedrag van f 9.000,- voor het jaar 1985.

7. Vergaderdata 1985.

De vergaderingen voor 1985 zijn gepland op: 14 februari, 4 april, 20 juni, september en 21 november.

8. Afscheid.

De heer W. Busing neemt afscheid als lid van het GO. Hij zal worden opgevolgd door de heer R. Janssen.

Verenigingen

Reduktieburo KOKO

Alle studenten die bij ons een Lumica stethoscoop gekocht hebben (in het academisch jaar) zonder de naam Lumica op de stethoscoop zelf, kunnen deze vanaf donderdag 14 maart a.s. bij ons wisselen voor een echte Japanse Lumica (zonder bijbetaling). Door een verkeerde levering hebben jullie een goedkoop re namaak-Lumica gekocht!!! Excuses voor het ongemak onzerzijds van onze leverancier.

Reduktieburo KOKO

Hoogbrugstraat 1
Elke donderdag:
20.30 - 22.00 uur

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

Dies Tragos

Het jaarlijkse feest van de M.S.V. Tragos valt dit jaar op de 15e maart. Een ideale datum voor de medicijnmannen om een voortgangstoets te bezegelen met enige drank en voor anderen om het einde van de voorperiode te vieren. Het feest is open voor alle studenten van R.L. en H.B.O.-opleidingen te Maastricht. Aanvang om 21.30 uur en voor degenen die van gepaste kleding houden is een black tie op z'n plaats. Daar onze diesfeesten altijd in 't teken van de geboorte van de vereniging staan is dit een gepaste gelegenheid om kennis te maken met Tragos en zijn leden. Eenieder die Tragos kent en van feesten houdt is natuurlijk ook van harte welkom.

Muzikaal wordt een en ander opgeluisd door de band Quasi Modo die zondag twijfel weer het geheel tot een flitsende party maakt. Meer informatie over Tragos? Zie posters of bel 11187, Boschstraat 66, 6211 AX.

Circumflex "Wildwater" kanocursus

Studentenvereniging Circumflex organiseert in samenwerking met het buro Lichamelijke Vorming en Sport van de Rijksuniversiteit Limburg een "wildwater" kanocursus in het zwembad de Dousberg te Maastricht.

In deze cursus zal onderricht gegeven worden in de verschillende basistechnieken van het wildwatervaren, tot en met het eskimoteren (= oprichten na omgeslagen te zijn).

Aandachtspunten zijn onder andere: peddeltechnieken, instappen met behulp van peddelbrug, omslaan en onderwater uit de boot komen, boot leegmaken, remmen, achteruit peddelen, onder- en bovenhandse steun, boogslag en sluislag, s-slag, duffekslag, 2 eskimoteertechnieken, redding en veiligheid.

De groep zal verdeeld worden in beginners en gevorderden en afhankelijk van het niveau zal meer of minder aandacht besteed worden aan de voorgaande punten.

Les zal gegeven worden door Johannes Scheurs van Kayaksport Beek.

De cursus vindt plaats op de volgende maandagavonden: 11 en 25 maart, 1 en 22 april van 22.30 tot 23.30 uur in zwembad de Dousberg te Maastricht.

Circumflexleden en sportkaarthouders betalen f 40,- anderen f 50,- voor de gehele cursus inclusief huur boten en toegang zwembad.

Inschrijving en betaling kan plaatsvinden bij:

Buro Lichamelijke Vorming en Sport, Rijksuniversiteit Limburg, Tongersestraat 53, Maastricht. Tel. 043-888308 (tijdens kantooruren).

Studentenvereniging Circumflex, Bruselstraat 33, Maastricht. Tel. 043-51088 (ma t/m do van 12.30 tot 13.30 en van 20.00 tot 24.00 uur).

Een inschrijving is slechts definitief bij volledige aanbetaling!

Attentie

Gezien de volheid van het programma en het feit dat wij elke avond maar 1 uur het zwembad hebben kunnen huren, wordt van iedereen verwacht dat hij/zij op tijd om 22.30 uur omgekleed aanwezig is. Vanaf 22.15 kunt u in het zwembad terecht.

COC maandagagenda voor maart

Het COC is elke werkdag geopend en bereikbaar van 14-17 uur.

Elke vrijdagmiddag is er vanaf 15 uur jongerencafé en elke dinsdagavond is café Rosé geopend vanaf 20 uur.

Zaterdag 2 maart: om 21 uur Jongerenavond

Dinsdag 5 maart: 20 uur werkwinkel en café Rosé

Woensdag 6 maart: gerechtelijke uitspraak in de zaak Oberjé

Vrijdag 8 maart: internationale vrouwenavond en om 20 uur vrouwenavond

Dinsdag 12 maart: 20 uur film „Aan een onbekende God“ van Jaime Chavari

Vrijdag 15 maart: om 20 uur Werkgroep S.I.R. met een thema-avond over incest m.m.v. Gerard Roelofs en de vereniging tegen seksueel geweld in het gezin

Dinsdag 19 maart: 20 uur werkwinkel en café Rosé

Woensdag 20 maart: om 20 uur thema-avond jongeren

Zaterdag 23 maart: om 11 uur ontmoetingsdag ouders van homoseksuele kinderen. Opgeven via het COC

Dinsdag 26 maart: om 20.30 uur „Ondersteboven“ de tweemaandelijke talkshow. Café Rosé open

Zaterdag 30 maart: vanaf 20 uur Pink Party 16 in de Dominicanerkerk

Tafelstraat 13**Open dinsdagavonden**

Internationale Vrouwendag, Jongerenjaar, plus een Zuid-Afrika avond:

Dinsdag 5: de videofilm "Aicha" over het leven van een vrouw in Marokko, in 1982 gemaakt door de Marokkaanse filmster Jillali Ferhati; bedoeld als voorvering van de Internationale Vrouwendag op 8 maart. Alle mensen welkom. 20.00 uur.

Dinsdag 12: zie "Maastricht tegen Apartheid".

Dinsdag 19: Fragmenten van de film "Kind van de Zon" (de Nie 1975) en een gesprek daarna over hulpverlening aan jongeren met Stefan Radstake, psychiater RIAGG. 20.00 uur.

Vieringen

De cyclus over Vader Jacob, broer Esau, moeder Rebekka, opa Isaak, de vrouwen Lea en Rachel en hun 12 kinderen wordt in zekere zin juist toegepast op ons - door een viering in het teken van de Stadsaktie "Maastricht tegen Apartheid" (10-17 maart). Voorganger zal zijn: Gobi Clement Mkota, "zwarte theoloog" en vorig jaar gepromoveerd in Nijmegen over "de rol van zwarte ervaring in een zwarte theologie". Esau, ook zoon van Isaak, was een "rooie" en deugd niet. Afrika is een "zwarte" en mag daarom ook niet deugen?

Zondag 10 maart: de Tafel des Heren en Apartheid

Zondag 24 maart: Jakob vecht met een engel en verzoent zich met zijn broer Esau (Genesis 32)

Beide keren om 11.00 uur in de crypte van het Elisabethziekenhuis, Abtstraat 2a, en op 10 maart voortzetting van het gesprek met Gobi Mkota om 12.30 op Tafelstraat 13.

Projecten

In maart zijn of beginnen 3 interessante projecten. 1) Maastricht tegen Apartheid, wat betreft het Hoger Onderwijs gedragen door het Studium Generale, het Afrika-centrum, Sta-op en de Tafelstraat (zie bijlage) 2) Luisteren naar Bach, in samenwerking met docenten van HTP (Heerlen) en het Conservatorium, en met het Amsterdamse Concertgebouw 3) Vragen aan de Paus, samen met de Basisgroep Citykerk. De data van de twee laatste zijn:

Donderdag 7 maart: Geert en Pim vergelijken de manier waarop de evangelist Mattheus en waarop de componist Bach met het lijdensverhaal van Jesus omgaan

Woensdag 13 maart: de theoloog Hans Evers plaatst de Passion van Bach in het spirituele landschap van de 18e eeuw,

met aandacht voor piëtisme en getallensymboliek

Woensdag 27 maart: de musicoloog Bol vertelt over de mens en musicus Johann Sebastian Bach.

Alle avonden op de Tafelstraat om 20.00 uur, en gelardeerd met muziek van de jubilaris van het jaar (1685-1985)

Zondag 31 maart: bezoek aan de Mattheus Passion van Johann Sebastian Bach in het Concertgebouw te Amsterdam, om 12.00 uur.

Groepen

De literaire salon leest opnieuw Neruda op 4 maart, de kloostertocht gaat op 6 maart naar de orthodoxe priester Guido de Vylder, het koor zingt elke maandagavond om half zes, en als speciaal nieuwtje: de professoren Albeda en Van Boven spreken op dinsdag 5 maart in de protestantse kerk aan het Sterreplein, Wyck, over de verhouding armoede-bewapening. Kortom: maart roert kop en staart.

Sport**Indoorsportweek '85**

Georganiseerd door het Buro Lichamelijke Vorming & Sport. Te houden op: 18-19-20-21 maart 1985.

Maandag 18 maart: schaken + water-tienkamp + biljarten;

Dinsdag 19 maart: dammen;

Woensdag 20 maart: volleybal;

Donderdag 21 maart: tafeltennis + bridge.

Voor studenten en medewerkers Rijksuniversiteit Limburg. Informatie is verstrekt via de postvakken en via de sekretariaten van diensten en cap.groepen.

Kajak-kursus

In het binnenbad van zwembad Dousberg wordt op de volgende avonden een kajakkursus georganiseerd: 25 maart / 1 april / 22 april / 29 april 1985.

Tijdstip: 22.30 - 23.30 uur. Er worden maximaal 30 deelnemers toegelaten.

Onkosten: sportkaarthouders f 35,- (4 avonden inkl. toegang zwembad) anderen: f 50,- (inkl.).

Aanmelden: buro L.V.&S.

Onderwatersport cursus

Gedurende 8 donderdagen tussen 22.00 en 23.00 uur wordt in het zwembad Heer een onderwatersport cursus gehouden.

Kursusleider: C. Deerenberg. Tevens is tijdens de cursus gelegenheid tot vrij oefenen. Maximum aantal deelnemers cursus: 15 pers. Maximum aantal deelnemers vrij oefenen: 15 pers. Kosten cursus: f 50,- voor sportkaarthouders, f 70,- niet-sportkaarthouders.

Voor verdere informatie: L.V.&S.

Tennisabonnement

Ook dit jaar kan er op Tenniscentrum Maastricht weer met een parkkaart getennist worden van 01-04-1985 tot 01-10-1985. Kosten voor sportkaarthouders bedragen f 125,-. Aanmelding met pasfoto bij buro L.V.&S. Sportkaart verplicht!

Tenniskursus 1985

De cursus wordt gehouden op de banen van het psycho-medisch centrum Vijverdal op maandag en vrijdag. De cursus bestaat uit 8 lessen van 1 uur. Maximaal kunnen 8 groepen van 8 personen deelnemen (6 cursusgroepen beginners/2 cursusgroepen gevorderden). Kosten f 40,- Sportkaart verplicht! Info: buro L.V.&S.

Tenniskampioenschap indoor (Nederlandse studenten kampioenschappen)

De L.U.S.S. organiseert op 7 en 8 maart

a.s. onder auspiciën van de Nederlandse Studenten Sport Stichting de N.S.K.-indoor tennis op het tenniscentrum Maastricht (Dousberg). Aanvang donderdag 7 maart 11.00 uur / vrijdag 8 maart 10.00 uur.

Wielierliehebbers

Martijn v.d. Most (1e jaars Gezondheidswetenschappen) wil graag weten of er belangstelling bestaat voor de oprichting van een wielertoerclub. De bedoeling is om minimaal 1x per week de toertocht van ca. 100 km te rijden. Dit kan uitmonden in deelname aan bepaalde wielerklassiekers/toertochten.

Heb je interesse, meld je dan bij het buro L.V.&S.

Kontaktadres van Martijn: Cruyshaag 118 B, 6228 LE Maastricht.

Vanaf heden: sportkaarten halve prijs!!! Van 8 t/m 12 april: Paasvakantie! dus... geen lessen L.V.&S.

Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting

Onze Universiteit heeft een uitgebreid sportprogramma, verzorgd door het buro LV&S van de Rijksuniversiteit Limburg, voor alle WO en HBO studenten in Maastricht.

Wil je echter je sportkrachten meten met anderen uit de regio of in het land, dan kom je vanzelf terecht bij de LUSS. Waarschijnlijk heb je al eens gehoord van onze stichting, maar weet je er verder nog niets van.

LUSS staat voor Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting. Wij organiseren zelf toernooien en zenden studenten uit naar allerlei sportevenementen elders in het land. Bijvoorbeeld de NSK's (Nederlandse Studenten Kampioenschappen), de Batavieren-race (de grootste estafette-loop in West-Europa), het ESTD (Eerstejaars Studenten Sporttoernooi Drienerlo) en vele ander toernooien.

Misschien heb je wel gemerkt dat de evenementen bekend gemaakt worden via posters, de LV&S-trainingen en studentenblaadjes. Let daar anders in het vervolg maar eens op. Sportkaarten, die wel gevraagd worden, zijn nog verkrijgbaar.

De LUSS heeft behalve het organiseren van sportevenementen ook nog een overkoepelende beleidsfunctie binnen de Maastrichtse sportorganisatie. Wat wil zeggen dat we proberen in goede samenwerking met studentensportverenigingen samen te werken en dat we druk bezig zijn nieuwe verenigingen te stimuleren. Op dit moment bestaat de LUSS uit zeven bestuursleden. Dit zijn: Gerda Op het Veld (voorzitter), tel. 04743-1746, zij beheert de sport atletiek; Rudolph Brauwers (penningmeester), tel. 04405-1403, hij beheert tennis, squash en tafeltennis; Tanje Merkelbach (eerste secretaris), tel. 043-615766, zelfverdediging; Mieke Kattermölle (tweede secretaris), tel. 043-62283, roeien, kano, windsurfen, zwemmen, zeilen; Marij Meyers (commisaris), tel. 045-13201, hockey, veldvoetbal, rugby; Belinda Rohtlaender (commisaris), tel. 043-16236, zaalvoetbal, badminton, basketbal; Paul van Pelt (commisaris), tel. 043-15993, volleybal, honkbal, softbal.

Grote NSK

Op 23 en 24 mei wordt er op de T.H.-Twente de grote N.S.K. georganiseerd. De sporten waaraan men kan deelnemen zijn badminton, basketbal, handbal, hockey, judo, voetbal, volleybal en zwemmen.

Het inschrijfgeld bedraagt f 30,- per persoon (sportkaart verplicht)!

Batavierenrace

Zaterdag 27 april wordt voor de dertiende keer de Batavierenrace georgani-

seerd. De Batavierenrace is een studentestafeteloop van Nijmegen naar Enschede (met 240 ploegen de grootste estafeteloop van Europa). Een ploeg bestaat uit 25 lopers, te weten 18 heren en 7 dames. De te lopen afstand varieert van 3,9 tot 11,2 km. Het inschrijfgeld bedraagt f 30,- per persoon.

Voor meerdere informatie en voor inschrijven kun je terecht op het Secretariaat van Buro L.V. & S., hoofdgebouw R.L., kamer 017 (elke dag van 9.00-12.30 uur en van 13.30-16.30 uur) én op het L.U.S.S.-info-uurtje, elke woensdag van 12.30-13.30 uur (eveneens kamer 017, hoofdgebouw R.L.).

De uiterste inschrijfdatum is 6 maart!

Skilslab**Onderzoeksproject**

Aan alle derde jaars van de **Fakulteit der Geneeskunde** In het kader van „Evaluatie van vaardigheden“ worden in dit studiejaar weer enkele experimenten gehouden. Het betreft 2 experimenten m.b.t. kennis over vaardigheden.

Evenals vorig jaar wordt een kennistoets over vaardigheden afgenomen. Deze toets heeft dezelfde vorm als de voortgangstoets

Het is van belang dat zoveel mogelijk studenten aan deze toets deelnemen!!! De tijd die hiervoor nodig is, is afhankelijk van het studiejaar waarin je zit.

De deelname is vrijwillig en telt op geen enkele manier mee in de beoordeling van andere studieresultaten.

Voor deelname wordt een vergoeding van f 15,- gegeven.

Datum: 11 maart 1985

Plaats van afname:

Colloquiumzaal Randwijk

Tijd: 14.00 uur

Hiernaast vindt nog een ander experiment plaats.

hierbij wordt vlak na de reguliere vaardigheidstoets een korte kennistoets over vaardigheden afgenomen.

Ook deze deelname is vrijwillig en telt absoluut niet mee. De tijdsduur zal maximaal een 1/2 uur zijn.

De vergoeding hiervoor bedraagt f 7,50.

Datum: 7 maart 1985

Plaats van afname: wordt na de vaardigheidstoets bekend gemaakt.

Tijd: direct na de reguliere toets.

Na de vaardigheidstoets zal nog nadere informatie worden verstrekt.

Menu restaurant Hoofdgebouw

Donderdag 28 februari 1985

Gehakt

Gekookte aardappelen

Sla (met wortelsalade, selderiesalade en zilverruitjes)

Vrijdag 1 maart 1985

Kabeljauw

Puree

Worteltjes

Maandag 4.3: varkenslapje

Dinsdag 5.3: rookworst

Woensdag 6.3: kuikenborstfilet

Donderdag 7.3: runderlapje

Vrijdag 8.3: vissticks

maandag 11.3: zuurvlees

Dinsdag 12.3: kippenbout

Woensdag 13.3: braadworst

Donderdag 14.3: vles-spies

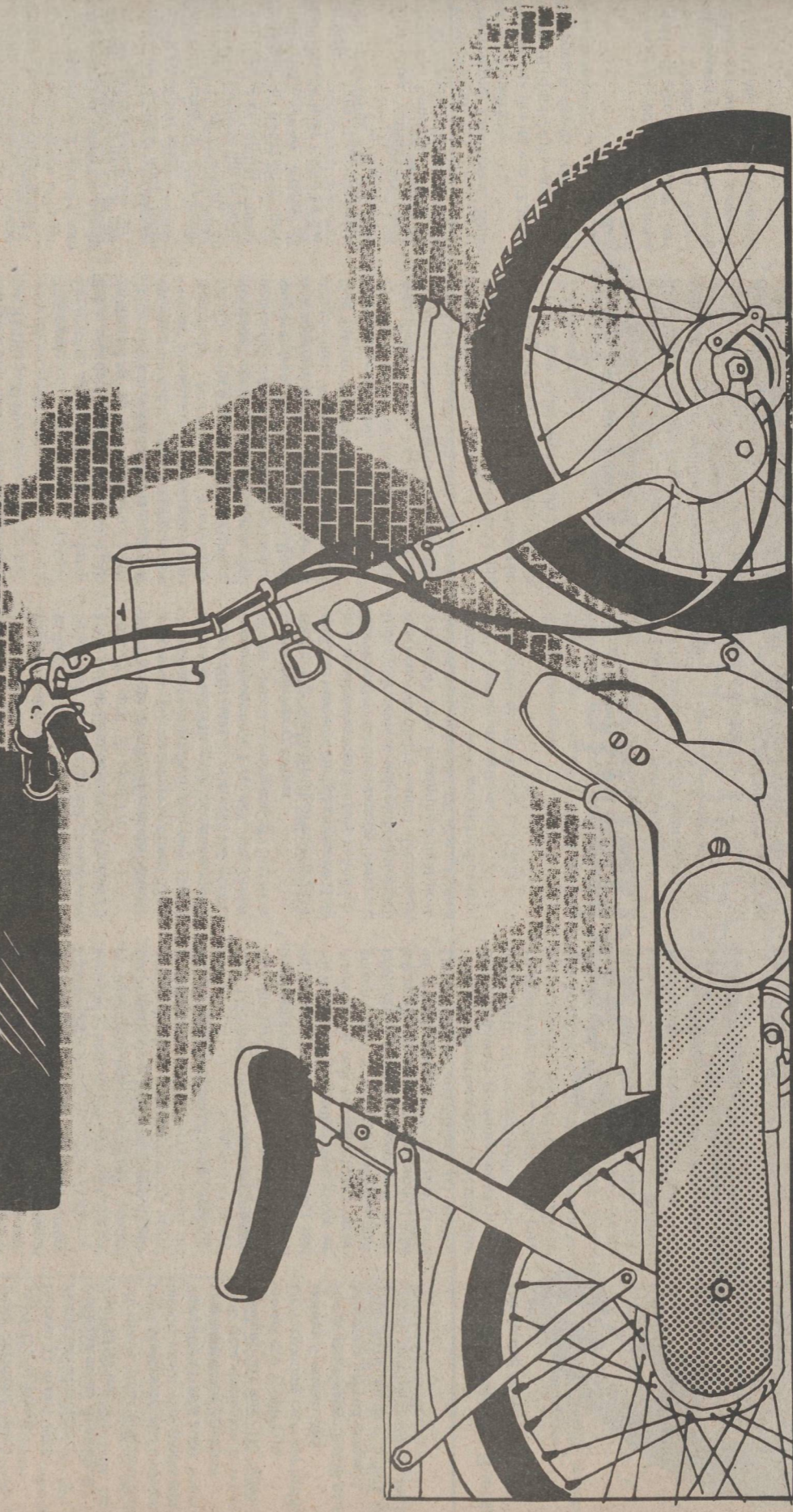
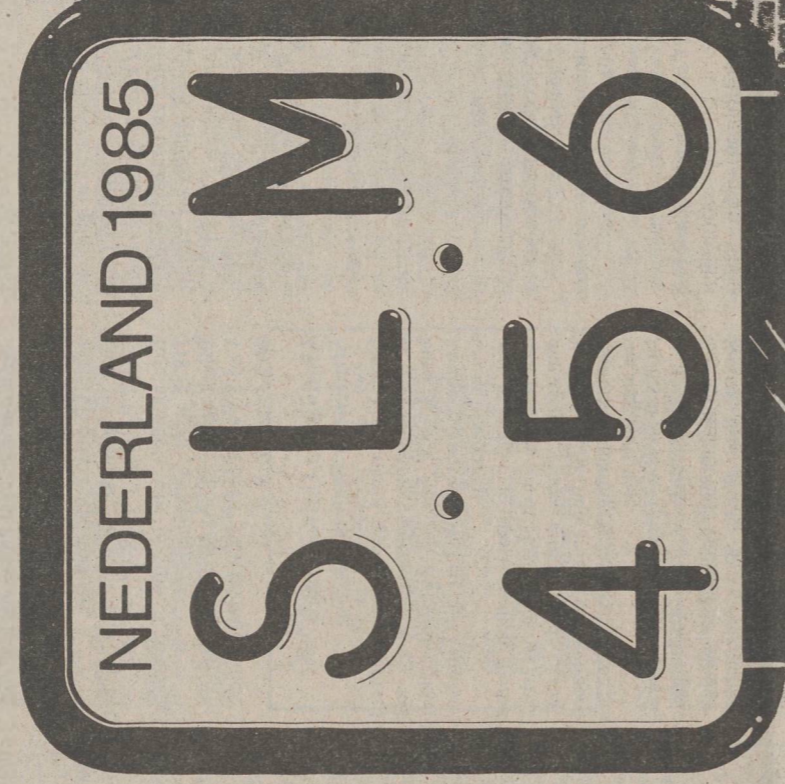
Vrijdag 15.3: scholfilet

Alles geserveerd met aangepaste seizoensgroente- en aardappelgerechten.

Bonnen dagelijks vóór 13.00 afhalen bij receptie Hoofdgebouw, BMG Nieuwenhof of Randwyck.

Uw bromfietsplaatje klaar terwijl u wacht.

Bij spaarbank limburg

spaarbank limburg

LIJN VOOR LIJN

Dans is de meest vrije kunstvorm. Het lichaam spel van beweging en ritme tracht grenzen te overschrijden om zich te ontworstelen aan de wet van de zwaartekracht. Vaak levert dit een fascinerend kijkspel op. Jammer genoeg kunnen Nederlandse dansproducties niet onder optimale condities functioneren. Onafhankelijke producties zijn bijna een ondenkbare mogelijkheid. De publieke belangstelling is van dien aard dat er subsidies aan te pas moeten komen. Getergd door een chronisch tekort aan subsidies loert bij menig gezelschap een vroegtijdige dood om de hoek. Daarom is het opmerkelijk dat in deze tijden een nieuw gezelschap geboren wordt. In het Noorden des lands is men gekomen tot een bundeling der krachten en is sinds enkele maanden de Noordelijke Danskern een feit. Weliswaar klein van opzet heeft het nieuwe gezelschap toch de pretentie professioneel te werken en de dans in Groningen zodoende een sterke impuls te geven. Talent uit de Noordelijke provincies zowel op het gebied van de choreografie als de dans wordt door deze aanwinst een kans geboden. De eerste produktie van de Noordelijke Danskern „Lijn voor Lijn” is op vrijdag 8 maart in de Maastrichtse Stadsschouwburg te zien.

Levenslijn

Eigenlijk symboliseert „Lijn voor Lijn” de levenslijn die steeds onderbroken wordt door de hindernissen. Het is ook een eindeloze herhaling van steeds dezelfde situatie. Er zijn scènes waarbij de danseressen door een barrière zijn heengebroken en dan op de terugweg opnieuw tegen dezelfde muur oplopen. Maar er zit nog een onderwerp in het stuk. Het gaat over de onbereikbaarheid van sommige mensen tot wie je, wat je ook doet niet kunt doordringen. En verder gaat het ook over sterke vrouwen, acht vrouwen die er zich niet bij neerleggen maar die ertegenaan gaan,” aldus de choreografe. Hoewel er sprake is van een vrouwelij-

ke benadering is het stuk niet feministisch te noemen. De vrouwen lopen tegen de barrière van mannen op, maar gaan de ene keer de mannen te lijf en zijn een andere keer weer aangewezen op een samenwerking met de mannen. Er wordt uitgegaan van een grondplan maar daarnaast is er volop ruimte voor improvisaties.

Wisselwerking

Muziek neemt bij „Lijn voor Lijn” een belangrijke plaats in en is speciaal voor deze produktie gecomponeerd door Nedley Elstak. Naast deze compositie, het centrale

dansthema, voeren de musici ook bestaande composities uit. De elf scènes, de hindernissen, worden alle begeleid door muziek en soms wordt er ter plekke geïmproviseerd, zowel door musici als dansers. Of, zoals Nedley het zelf verwoordt: „de toepassing van muziek in beeld en beweging, leidt tot een fantastische wisselwerking tussen dansers en muzikanten, tussen beeld en geluid”.

Het decor is ontworpen door architect Jan Kramer. In de ruimten van het toneel lopen horizontale en verticale lijnen, zijn er driehoekige vlakken en prisma's zichtbaar. Het decor beperkt de dansbeweging, maar kan deze ook verruimen. Op

gezette tijden maakt het decor, lijkend op de doos van Pandora, deel uit van de dansbewegingen. Dit debuut van de Noordelijke Danskern zal moeten aantonen over welke danskwaliteit het Noorden kan beschikken. „Lijn voor Lijn” belooft op z'n minst meer dan een belangwekkende choreografie.

Paul Pinxten

„Lijn voor Lijn” van de Noordelijke Danskern is op vrijdag 8 maart om 20.00 uur te zien in de Stadsschouwburg van Maastricht.

Stranger than paradise

De hele vaderlandse filmkritiek heeft hem al de hemel in geprezen: Jim Jarmusch' film STRANGER THAN PARADISE. Nu komt hij dan voor twee weken naar het Maastrichtse filmhuis. (Overigens was de film al een paar maal te zien tijdens het Film International Festival). Wie de publicaties rond dit Rotterdamse filmfestival heeft bijgehouden, weet wel waar het over gaat; voor hen die dat niet deden hier een paar gegevens.

loos. Het ontstaan van zijn film dankt Jarmusch aan Wim Wenders van wie hij na de opnames van diens film *Der Stand der Dinge* ongeveer een uur onbelicht filmmateriaal kreeg. Met dit materiaal maakte hij eerst een korte film van een half uur: *The New World*, waarmee hij in 1983 op het festival van Rotterdam de prijs van de Nederlandse kritiek kreeg. Met het geld dat daaraan vast zat kon hij verder gaan aan de voltooiing van een langere produktie: *Stranger than paradise*. Hierin werd zijn korte film het eerste deel van het drieluik: *The New World, one year later en Paradise*. De film is in zwart-wit gedraaid en het nogal simpele verhaal is opgebouwd uit een reeds korte scènes, die alle uit één shot bestaan met weinig camerabeweging of instelling. Dit eiste nogal wat van de acteurs, want van hun prestaties viel na de opnames in de montage niks meer te redden. Al met al bewijst Jarmusch met deze soberheid van inhoud, vorm en middelen over een talent te beschikken waar vast en zeker meer uit zal voortkomen.

Margriet van der Stok

Agenda

Stadsschouwburg

Vrijdag 1 maart om 20.00 uur: piano-
recital door Jean Yves Thibaudet.

Zaterdag 2 maart om 20.00 uur: „Wat
is er met Melvin?”, blijspel van Neil Si-
mon met Sjouke Hooymaayer, Ton
van Duinhoven e.a.

Zondag 3 maart om 20.00 uur: Melos
Quartet, kamermuziek van Webern,
Schumann en Beethoven.

Dinsdag 5 maart om 20.00 uur: „Bij
gebrek aan bewijs”, comédie met
Jasperina de Jong e.a.

Woensdag 6 maart om 20.00 uur:
„Soria Moria”, familievoorstelling door
Toneelgroep Het Vervolg.

Vrijdag 8 maart om 20.00 uur: „Lijn
voor Lijn” door de Noordelijke Dans-
kern.

Maandag 11 en dinsdag 12 maart
om 20.00 uur: „De Bedevaart” van en
door Freek de Jonge.

Donderdag 14 maart om 20.00 uur:
„De Sprong”, een tragi-komedie met
Mary Dresselhuys, Ramses Shaffy
e.a.

Diversen

**Eindexamenprojecten Toneelaca-
demie Maastricht**, 1,2,3,4,5,6,7 en 8
maart; „Neem me opdat het gedaan
is. U doet het. U neemt. Het is ge-
daan.”, door Dette Glashouwer i.s.m.

Robert Jan Brouwer. (Lage Barakken
2a-b) en 1,2,3,4,5,6,7 en 8 maart.

Lage Barakken 2a-b: scènesuit „Alice
through the looking-glass” van Lewis
Carroll door Ellis Kraaykamp en Ellis
Van Maarseveen (aanvang 20.00 uur,
2 maart tevens 14.00 uur). Reserve-
ring: tel 043-12241.

Studium Generale

Donderdag 7 maart, 20.00 uur,
stadsbibliotheek: opening fototen-
toonstelling over ex-mijnwerkers.

Dinsdag 12 maart, 20.00 uur, Aula:
Zuid-Afrika en de verantwoordelijk-
heid van het westen.

Woensdag 13 maart, 20.00 uur, mu-
ziekschool: Egoli, stad van goud, stad
van haat, stad van ellende. Een thea-
terproduktie over apartheid, onder-
drukking en racisme.

Donderdag 14 maart, 20.00 uur,
Aula: Zuid-Afrikanen in ballingschap.
Lezing door de Zuidafrikaanse dichter/
schrijver V. Februari.

Filmhuis

**Donderdag 28 februari tot en met
woensdag 6 maart**, 20.00 uur: „Stran-
ger than paradise”, van J. Jarmusch.

**Donderdag 28 februari tot en met
zondag 3 maart**, 22.00 uur: „Stran-
ger than paradise”, van J. Jarmusch.

**Donderdag 7 maart tot en met
woensdag 13 maart**, 20.00 uur: „Vo-
ro-Nova”, D. Rijnke/M. v. Leeuwaar-
den.

**Donderdag 7 maart tot en met zon-
dag 10 maart**, 22.00 uur: „De rode
psalm”, M. Jancsó.

**Donderdag 14 maart tot en met
dinsdag 19 maart**, 20.00 uur: „Parfait
amour”, J. v.d. Velde.

Maandag 11 maart, 22.00 uur: „Man-
dabi”, O. Sembene.

Dinsdag 12 maart, 22.00 uur: „Kama-
radschaft”, G.W. Pabst.

Woensdag 13 maart, 22.00 uur:
„Mandabi”, O. Sembene.

**Donderdag 14 maart tot en met vrij-
dag 15 maart**, 22.00 uur: „The story of
the South African Freedom Charter”,
B. Feinberg.

morethca

ERGERNIS

Er was eens... (II)

Er was eens een onderdaan in het koninkrijk dat twee weken geleden in deze kolom beschreven werd. Een onderdaan die dus, vanwege het weinig orthodoxe constitutionele systeem in dat Zuidelijke koninkrijk, een potentiële troonopvolger was. En niet alleen potentieel, neen, deze onderdaan had de ambitie om ook werkelijk de troon op te volgen!

Er was alleen een klein probleempje; de betrokken onderdaan, laten we haar Desire (voor haar vriendjes Desi) noemen, had een wat bijzondere troonopvolgings-specialisatie. Er waren onderdanen die alles wisten van menselijke aandoeningen (de chirurgijns), van koninkrijks-aandoeningen (de juristen) of van het omgaan met de kas (de huishoudkundigen), maar Desire wist alles van menselijk gedrag als het ging om die andere drie specialisaties. Wat was nou het probleem? Eigenlijk niks, zolang ze maar in het Zuidelijk Koninkrijk bleef.

Maar Desi vertikte het om in het Zuiden te blijven. Haar ambitie dreef haar ertoe om haar kennis te vermeerderen in het Keizerrijk ver over de Oceaan. Dat was niet makkelijk, want het Keizerrijk was een federatie van koninkrijken, en al die koninkrijken hadden nog nooit gehoord van het kleine bijzondere koninkrijkje in het Zuiden. Nou zou dat niet zo'n punt zijn geweest, als dat koninkrijk maar conform de an-

dere koninkrijken was ingericht. Dan hadden de leden van de Keizerlijke Federatie nog wel kunnen begrijpen wat er aan kennis in Desi zat: als ze de martelingen daar had overleefd, was ze qualitate qua geschikt om in het Keizerrijk haar kennis te komen vergroten.

Maar ja, zo lagen de feiten dus niet. Want Desi had, zoals twee weken geleden al verteld is, in kleine groepjes aan de hand van koninkrijksproblemen haar kennis opgedaan. Maar goed, de federatieve koninkrijken beweerden dat dat niet zo'n probleem hoefde te zijn, als Desi maar aan hun formaliteiten voldeed.

En dáár begonnen de formaliteiten en daarmee de Ergernis. Formulier A was nog niet ingevuld, of Test I moest -tegen betaling van honderden florijnen- worden afgelegd.

Formulier B en vragenlijst 1 volgden. Inmiddels moest Test II worden gedaan, opnieuw tegen betaling van een honderdtal florijnen. Formulier C kwam binnen en moest binnen twee dagen worden ingevuld (100 vragen op 19 velletjes), en vragenlijst 2 rolde uit de bureaucratie. Formulier D eiste dat het Zuidelijk Koninkrijk een lijst van martelingen opstuurde. De edelen daar wisten niet hoe ze het hadden: martelingen!? Ze besloten om Desi ook maar wat formulieren te geven: a, b, c, en d.

Desi kreeg een breuk en een lege beurs van alle formaliteiten. De oplossing: een nieuwe beurs. Daarvoor moest ze de lijsten A1 tot en met C18 invullen, terwijl op haar bureau de formulieren E tot Q, vragenlijsten 3 tot 10 en formulieren a,

b, en d nog lagen. Test III kwam onverwachts om de hoek kijken, en een nieuw typelint kostte enkele florijnen. En ze moest alles gisteren al inleveren!

Zo worden ambitie en enthousiasme voor een nieuw koninkrijk bestraft. Een sprookje met een moraal, begrijpt U wel?

De wereld klaar in zes minuten

Stel: je hebt een orthodox-protestants kind en dat wil je graag een tijdje nog zo houden. Tevens wil je dat dat kind gaat doorleren. Hoe nu? In de grote stad - universiteiten liggen in de grote stad - gaat het kind naar de knoppen. Goddank is er de Evangelische Hogeschool te Amersfoort, de stad van Jan Terlouw. Dat is een opleiding waar de orthodox-protestantse jongere tussen de middelbare school en die akelige universiteit naar toe kan om wat weerbaarder te worden tegen de verlokkingen van de grote stad. Onderdeel van de Evangelische Hogeschool is de Evangelische Hogeschool voor de Journalistiek en drs. J.A. van Helden is daarvan directeur. Bij hem is het orthodox-protestantse kind in goeie handen. Studenten die ongehuwd samenwonen accepteert hij niet. En de student die een keer te veel gedronken had en in de cel belandde, die kreeg zo ook flink uit de pan geveegd. Immers, „dronkenschap is uit den boze”, zoals de bijbel schrijft. Van Helden blijkt zeer bijbelvast: „De wereld is in zes

dagen geschapen. Dat staat in de bijbel, dus geloof ik dat. Had er in de bijbel gestaan dat het in zes minuten was gebeurd dan had ik het ook geloofd - dat was voor God niet moeilijker geweest”. Dat ware leuk geweest: Van Helden die om de zeven minuten een rustminuut houdt.

(Ad Valvas)

„Hier zijn wij”

Heeft de benoeming van Jan Ter Schure („de jongen van Don Bosco”) tot bisschop van Den Bosch ook consequenties voor de wetenschap? De Tilburgse theologen hebben alvast een persverklaring doen uitgaan, waarin hun credo's nog eens op een rijtje worden gezet. De faculteit wil blijven streven naar, enerzijds, een oecumenische katholiciteit en, anderzijds, voortdurende hernieuwing en hervorming, daar komt het op neer. „Vanuit deze doelstelling en met deze open katholieke instelling”, schrijven de Tilburgse godsgelcerden, „zal de faculteit ook de nieuwe bisschop van 's Hertogenbosch tegemoet treden”. Maar hoe zal de nieuwe bisschop hen tegemoet treden? Zal hij net als zijn ouwe baas Gijsen een eigen priesterschool oprichten, als de Tilburgers en bijvoorbeeld te weinig afleveren? Godsdienstsocioloog Walter Goddijn meent dat de situatie voor de faculteit „ongunstig” is geworden: „We zitten met één been nog in bevrijd gebied, met het andere in bezet gebied”.

(Tilburgs Hogeschoolblad)

CIAO CIAO Bambino

De Wageningse socioloog van Italiaanse bloede, B. Benvenuti, is met - vervroegd - pensioen. „Parti c'est mourir un peu”, zei hij op zijn afscheid. Na deze originele woorden haalde Benvenuti een Italiaans spreekwoord aan: „In het huis van de timmerman regent het”. Dit sloeg, zijns inziens, op de discussie onder sociologen; die is „werkelijk erbarmelijk en niet sociologisch”. Nederlandse sociologen nemen te weinig afstand van hun maatschappij. Een van de redenen daarvoor is dat er per vierkant meter veel te veel sociologen hielden rondlopen: die moeten zich noodgedwongen, denken ze, met kleine details van onze samenleving bemoeien. Ze moesten hun microscoop eens voor een telescoop verruilen, meent Benvenuti. Een andere belemmering is dat de Nederlandse sociologen de norm te zeer vooropstellen. „Het gebod van het principieel denken leeft sterk in de Nederlandse cultuur”. Veel kwesties worden daardoor onbespreekbaar. Zo zal niemand zich eraan wagen een studie te maken van de verhouding tussen onze en de Zuidafrikaanse dochtercultuur en het daarmee samenhangende politieke stelsel. Te pijnlijk? Een andere norm waar de Nederlandse sociologen zich te strak aan houden is die van: anti Ivoren Toren en pro Glazen Huis. „Als de samenleving op hol slaat”, aldus Benvenuti, „zal onze socioloog tenminste af en toe pas op de plaats moeten maken om zich te bezinnen over betekenis, richting en resultaten van die dynamiek”.

(Wagening's Hogeschoolblad)

De wereld klaar in zes minuten

Stel: je hebt een orthodox-protestants kind en dat wil je graag een tijdje nog zo houden. Tevens wil je dat dat kind gaat doorleren. Hoe nu? In de grote stad - universiteiten liggen in de grote stad - gaat het kind naar de knoppen. Goddank is er de Evangelische Hogeschool te Amersfoort, de stad van Jan Terlouw. Dat is een opleiding waar de orthodox-protestantse jongere tussen de middelbare school en die akelige universiteit naar toe kan om wat weerbaarder te worden tegen de verlokkingen van de grote stad. Onderdeel van de Evangelische Hogeschool is de Evangelische Hogeschool voor de Journalistiek en drs. J.A. van Helden is daarvan directeur. Bij hem is het orthodox-protestantse kind in goeie handen. Studenten die ongehuwd samenwonen accepteert hij niet. En de student die een keer te veel gedronken had en in de cel belandde, die kreeg zo ook flink uit de pan geveegd. Immers, „dronkenschap is uit den boze”, zoals de bijbel schrijft. Van Helden blijkt zeer bijbelvast: „De wereld is in zes dagen geschapen. Dat staat in de bijbel, dus geloof ik dat. Had er in de bijbel gestaan dat het in zes minuten was gebeurd dan had ik het ook geloofd - dat was voor God niet moeilijker geweest”. Dat ware leuk geweest: Van Helden die om de zeven minuten een rustminuut houdt.

(Ad Valvas)

Niki

Drie, twee, een, rood, groen, start: de een ligt voor de ander achter licht en snel want Niki komt voor de een er achter komt de ander aan want Niki komt van acht naar zeven dan naar zes en snel passeren voor de een de bocht in vuur en vlam de ander ligt en Niki komt van zes naar vijf naar vier en twee pluimt rook voor drie die een niet ziet als Niki zwart en wit voor ogen bij de finish Petrus hoort: Je bent een engel Nik, Laudamus Marlboro.

Pits

